

Официален вестник на Европейския съюз

C 294

Издание
на български език

Информация и известия

Година 58

7 септември 2015 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2015/C 294/01

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2015/C 294/02

Дело C-497/12: Решение на Съда (четвърти състав) от 2 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Италия) — Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas/Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania (Преюдициално запитване — Членове 49 ДФЕС, 102 ДФЕС и 106 ДФЕС — Свобода на установяване — Принцип на недопускане на дискриминация — Злоупотреба с господстващо положение — Член 15 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Недопустимост) 2

2015/C 294/03	Дело C-422/13: Решение на Съда (първи състав) от 2 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht — Германия) — Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein/Dr. med. vet. Uta Wree (Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща селскостопанска политика — Схема на единно плащане — Регламент (ЕО) № 73/2009 — Член 34, параграф 2, буква а) — Понятие „площи, отговарящи на условията за подпомагане“ — Понятие „зеделска площ“ — Площ, състояща се от рекултивиран покривен почвен пласт върху закрито депо за отпадъци — Използване за целите на селското стопанство — Допустимост)	3
2015/C 294/04	Дело C-461/13: Решение на Съда (голям състав) от 1 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V./ Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Околна среда — Политика на Европейския съюз в областта на водите — Директива 2000/60/ЕО — Член 4, параграф 1 — Екологични цели във връзка с повърхностните води — Влошаване на състоянието на повърхностен воден обект — Проект за преустройство на воден път — Задължение на държавите членки да не разрешат проект, който може да предизвика влошаване на състоянието на повърхностен воден обект — Определящи критерии за преценката дали е влошаване на състоянието на воден обект)	3
2015/C 294/05	Дело C-607/13: Решение на Съда (четвърти състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Ministero dell'Economia e delle Finanze и др./Francesco Cimmino и др. (Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща организация на пазарите — Банани — Регламент (ЕО) № 2362/98 — Членове 7, 11 и 21 — Тарифни квоти — Банани с произход от страните от АКТЕ — Нов оператор — Сертификати за внос — Забрана за прехвърляне на права, произтичащи от лицензи за внос — Злоупотреба със закона — Регламент (ЕО) № 2988/95 — Член 4, параграф 3)	4
2015/C 294/06	Дело C-684/13: Решение на Съда (първи състав) от 2 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret — Дания) — Johannes Demmer/Fødevareministeriets Klagecenter (Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща селскостопанска политика — Схема на единно плащане — Регламент (ЕО) № 1782/2003 — Член 44, параграф 2 — Регламент (ЕО) № 73/2009 — Член 34, параграф 2, буква а) — Понятие „хектар, отговарящ на условията за подпомагане“ — Площи край пистите за излитане и кацане, пътеките за рулиране и крайните участъци за спиране — Използване за селскостопански дейности — Допустимост — Възстановяване на неправомерно отпуснатите селскостопански помощи)	5
2015/C 294/07	Дело C-63/14: Решение на Съда (пети състав) от 9 юли 2015 г. — Европейска комисия/Френска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар помощ — Задължение за възстановяване — Абсолютна невъзможност — Компенсации за услуга, която е допълнителна към основната услуга)	6
2015/C 294/08	Дело C-87/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 9 юли 2015 г. — Европейска комисия/Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2003/88/ЕО — Организация на работното време — Организация на работното време на обучаващите се лекари)	7
2015/C 294/09	Дело C-144/14: Решение на Съда (седми състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Maramureş — Румъния) — Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureş (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 273 и 287 — Задължение за служебна регистрация на данъчнозадължено лице по ДДС — Облагаемост на ветеринарномедицинските услуги — Принцип на правна сигурност — Принцип на защита на оправданите правни очаквания)	7

2015/C 294/10	Дело C-153/14: Решение на Съда (втори състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Нидерландия) — Minister van Buitenlandse Zaken/K, A (Преюдициално запитване — Директива 2003/86/ЕО — Член 7, параграф 2 — Събиране на семейството — Мерки за интегриране — Национална правна уредба, съгласно която членовете на семейството на гражданин на трета страна, пребиваващ законно в съответната държава членка, трябва да положат успешно изпит за проверка на интегрирането в обществото, за да могат да влязат на територията на посочената държава членка — Разходи за такъв изпит — Съвместимост)	8
2015/C 294/11	Дело C-177/14: Решение на Съда (трети състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — María José Regojo Dans/Consejo de Estado (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клаузи 3 и 4 — Принцип на недопускане на дискриминация — Помощен персонал — Непризнаване на правото на получаване на допълнително възнаграждение за всеки три прослужени години — Обективни причини)	9
2015/C 294/12	Дело C-183/14: Решение на Съда (седми състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj — Румъния) — Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean/Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 167, 168, 179 и 213 — Промяна от националната данъчна администрация на квалификацията на сделка като подлежаща на облагане с ДДС стопанска дейност — Принцип на правна сигурност — Принцип на защита на оправданите правни очаквания — Национална правна уредба, според която правото на приспадане може да бъде упражнено, ако съответният оператор е регистриран по ДДС и е внесен депозит за приспаднатия данък)	10
2015/C 294/13	Дело C-209/14: Решение на Съда (втори състав) от 2 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Vrhovno sodišče — Словения) — NLB Leasing d.o.o./Република Словения (Преюдициално запитване — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Доставка на стоки или услуги — Договор за лизинг — Връщане на лизингодателя на недвижим имот, предмет на договор за лизинг — Понятие „анулиране, разваляне, отказ или пълно или частично неплащане“ — Право на лизингодателя на намаляване на облагаемата основа — Двойно данъчно облагане — Отделни доставки — Принцип на данъчен неутралитет)	10
2015/C 294/14	Дело C-229/14: Решение на Съда (първи състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Arbeitsgericht Verden — Германия) — Ender Balkaya/Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH (Преюдициално запитване — Директива 98/59/ЕО — Член 1, параграф 1, буква а) — Колективни уволнения — Понятие „работник“ — Член на управителния орган на капиталово дружество — Лице, което работи в рамките на схема за професионално обучение и професионална преквалификация и което получава публична помощ за обучението, но не и възнаграждение от работодателя)	11
2015/C 294/15	Дело C-231/14 P: Решение на Съда (трети състав) от 9 юли 2015 г. — InnoLux Corp., по-рано Chimei InnoLux Corp./Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картели — Член 101 ДФЕС — Член 53 от Споразумението за ЕИП — Световен пазар на екраните с течни кристали (LCD) — Определяне на цените — Глоби — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите (2006) — Точка 13 — Определяне на стойността на продажбите, с които е свързано нарушението — Вътрешни продажби на съответното изделие извън ЕИП — Отчитане на продажбите за трети лица в ЕИП на готови изделия, които включват съответното изделие)	12
2015/C 294/16	Дело C-249/14 P: Решение на Съда (шести състав) от 9 юли 2015 г. — Pêra-Grave — Sociedade Agrícola, Unipessoal, L ^{da} /Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), Fundação Eugénio de Almeida (Обжалване — Марка на Общността — Фигуративна марка на Общността „QTA S. JOSÉ DE PERAMANCA“ — Заявка за регистрация — Възражение на притежателя на по-ранните национални фигуративни марки „VINHO PÊRAMANCA TINTO“, „VINHO PÊRAMANCA BRANCO“ и „PÊRAMANCA“ — Относителни основания за отказ — Вероятност от объркване)	13

2015/C 294/17	Дело C-331/14: Решение на Съда (втори състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Vrhovno sodišče — Словения) — Petar Kežić s.p. Trgovina Prizma/Republika Slovenija (Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Шеста директива 77/388/ЕИО — Член 2, точка 1 и член 4, параграф 1 — Облагаемост — Сделки с недвижими имоти — Продажба на поземлени имоти, включени в личното имущество на едноличен търговец — Данъчнозадължено лице, действало в това си качество)	13
2015/C 294/18	Дело C-334/14: Решение на Съда (осми състав) от 2 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons — Белгия) — État belge/Nathalie De Fruyter (Преюдициално запитване — Шеста директива ДДС — Освободени доставки при някои дейности от обществен интерес — Член 13, А, параграф 1, букви б) и в) — Болнична и медицинска помощ — Тясно свързани дейности — Дейност по транспортиране на човешки органи и проби за целите на медицински изследвания или медицинска помощ или лечение — Дейност като самостоятелно заето лице — Болници и терапевтични или диагностични медицински центрове — Заведение с подобно предназначение).	14
2015/C 294/19	Дело C-348/14: Решение на Съда (шести състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Judecătoria Câmpulung — Румъния) — Maria Bucura/SC Bancpost SA (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 87/102/ЕИО — Член 1, параграф 2, буква а) — Потребителски кредит — Понятие за „потребител“ — Директива 93/13/ЕИО — Членове 2, буква б), 3 -5 и 6, параграф 1 — Неравноправни клаузи — Служебна проверка от националния съдия — Клаузи, съставени „на ясен и разбираем език“ — Данни, които трябва да се предоставят от кредитора)	15
2015/C 294/20	Дело C-360/14 P: Решение на Съда (седми състав) от 9 юли 2015 г. — Федерална република Германия/ Европейска комисия (Обжалване — Сближаване на законодателствата — Директива 2009/48/ЕО — Безопасност на играчките — Гранични стойности за олово, барий, арсен, антимон, живак, нитрозамини и нитрозиращи вещества в детските играчки — Решение на Комисията да не одобри изцяло нотифицираните от германските власти национални разпоредби, с които се запазват граничните стойности за тези вещества — Доказване на по-високо равнище на защита на здравето на човека, осигурено от националните разпоредби)	16
2015/C 294/21	Дело C-575/14 P: Определение на Съда (втори състав) от 30 юни 2015 г. — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Европейска комисия (Обжалване — Арбитражна клауза — Договор относно финансова помощ от Европейския съюз, предоставена по проект в рамките на Програма „eContent“ — Прекратяване на договора от Европейската комисия — Заплащане на неизплатените суми и поправяне на вредата, която жалбоподателят твърди, че е претърпял — Изопачаване на доказателствата по преписката — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна — Искане за изменение на решението на Общия съд на Европейския съюз относно съдебните разноски — Явна недопустимост)	16
2015/C 294/22	Дело C-223/15: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 18 май 2015 г. — combit Software GmbH/Commit Business Solutions Ltd	17
2015/C 294/23	Дело C-229/15: Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 19 май 2015 г. — Minister Finansów/Jan Mateusiak.	17
2015/C 294/24	Дело C-231/15: Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 21 май 2015 г. — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. w Płocku/Polkomtel sp. z o.o.	18

2015/C 294/25	Дело C-252/15 P: Жалба, подадена на 28 май 2015 г. от Naazneen Investments Ltd срещу решението на Общия съд (седми състав), постановено на 18 март 2015 г. по дело T-250/13 — Naazneen Investments Limited/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП)	19
2015/C 294/26	Дело C-255/15: Преюдициално запитване от Amtsgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 29 май 2015 г. — Steef Mennens/Emirates Direktion für Deutschland	21
2015/C 294/27	Дело C-262/15: Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 1 юни 2015 г. — GD European Land Systems — Steyr GmbH	22
2015/C 294/28	Дело C-263/15: Преюдициално запитване от Kúria (Унгария), постъпило на 3 юни 2015 г. — Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft. и Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága	23
2015/C 294/29	Дело C-264/15 P: Жалба, подадена на 2 юни 2015 г. от Makro autoservicio mayorista SA срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 12 март 2015 г. по дело T-269/12, Makro autoservicio mayorista/Комисия	23
2015/C 294/30	Дело C-265/15 P: Жалба, подадена на 2 юни 2015 г. от Vestel Iberia, SL срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 12 март 2015 г. по дело T-249/12, Vestel Iberia/Комисия	24
2015/C 294/31	Дело C-266/15 P: Жалба, подадена на 3 юни 2015 г. от Central Bank of Iran срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 25 март 2015 г. по дело T-563/12, Central Bank of Iran/ Съвет на Европейския съюз.	25
2015/C 294/32	Дело C-269/15: Преюдициално запитване от Hof van Cassatie (Белгия), постъпило на 8 юни 2015 г. — Rijksdienst voor Pensioenen/Willem Hoogstad; встъпила страна: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering	26
2015/C 294/33	Дело C-276/15: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 9 юни 2015 г. — Hecht-Pharma GmbH/Hohenzollern Apotheke, Inhaber Winfried Ertelt	27
2015/C 294/34	Дело C-277/15: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 9 юни 2015 г. — Servoprax GmbH/Roche Diagnostics Deutschland GmbH.	28
2015/C 294/35	Дело C-279/15 P: Жалба, подадена на 10 юни 2015 г. от Alexandre Borde и Carbonium срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 25 март 2015 г. по дело T-314/14, Borde и Carbonium/Комисия	28
2015/C 294/36	Дело C-281/15: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht München (Германия), постъпило на 11 юни 2015 г. — Soha Sahyouni/Raja Mamisch	29
2015/C 294/37	Дело C-282/15: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Braunschweig (Германия), постъпило на 11 юни 2015 г. — Queisser Pharma GmbH & Co. KG/Федерална република Германия	30
2015/C 294/38	Дело C-283/15: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 11 юни 2015 г. — X, друга страна в производството: Staatssecretaris van Financiën.	31

2015/C 294/39	Дело C-288/15: Преюдициално запитване от Finanzgericht München (Германия), постъпило на 15 юни 2015 г. — Medical Imaging Systems GmbH (MIS)/Hauptzollamt München.	32
2015/C 294/40	Дело C-289/15: Преюдициално запитване от Krajský súd v Prešove (Словакия), постъпило на 15 юни 2015 г. — Jozef Grundza	32
2015/C 294/41	Дело C-292/15: Преюдициално запитване от Vergabekammer Südbayern (Германия), постъпило на 16 юни 2015 г. — Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg.	33
2015/C 294/42	Дело C-297/15: Преюдициално запитване от Sø- og Handelsretten (Дания), постъпило на 18 юни 2015 г. — Ferring Lægemidler A/S, от името на Ferring B.V./Orifarm A/S	34
2015/C 294/43	Дело C-300/15: Преюдициално запитване от Tribunal administratif (Люксембург), постъпило на 19 юни 2015 г. — Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser/Directeur de l'administration des contributions directes	34
2015/C 294/44	Дело C-301/15: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 19 юни 2015 г. — Marc Soulier, Sara Doke/ministre de la Culture et de la Communication, Premier ministre	35
2015/C 294/45	Дело C-302/15: Преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo Tarragona (Испания), постъпило на 19 юни 2015 г. — Correos y Telégrafos S.A./Ayuntamiento de Vila Seca	35
2015/C 294/46	Дело C-305/15: Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 24 юни 2015 г. — Delta Air Lines Inc./Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthe Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen, Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen	36
2015/C 294/47	Дело C-310/15: Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 25 юни 2015 г. — Vincent Deroo-Blanquart/Sony Europe Limited, правопреемник на Sony France SA	37
2015/C 294/48	Дело C-311/15: Преюдициално запитване от Korkein oikeus (Финландия), постъпило на 25 юни 2015 г. — TrustBuddy AB/Lauri Pihlajaniemi	38
2015/C 294/49	Дело C-313/15: Преюдициално запитване от Tribunal de commerce de Paris (Франция), постъпило на 25 юни 2015 г. — Eco-Emballages SA/Sphère France SAS, Schweitzer SAS, Carrefour Import SAS, Tissue France SCA, SCA Hygiène Products SAS, WEPA Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Delipapier, CMC France SARL, Paul Hartmann SA, Wepa Lille SAS, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS, Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Scamark SAS, Système U Centrale Nationale SAS	38
2015/C 294/50	Дело C-314/15: Иск, предявен на 26 юни 2015 г. — Европейска комисия/Френска република	39
2015/C 294/51	Дело C-321/15: Преюдициално запитване от Cour constitutionnelle (Люксембург), постъпило на 29 юни 2015 г. — ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/Великото херцогство Люксембург	39
2015/C 294/52	Дело C-327/15: Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 2 юли 2015 г. — TDC A/S/Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet	40

2015/C 294/53	Дело C-335/15: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 3 юли 2015 г. — Maria Cristina Elisabetta Ornano/Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero	41
2015/C 294/54	Дело C-337/15 P: Жалба, подадена на 6 юли 2015 г. от Европейския омбудсман срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 29 април 2015 г. по дело T-217/11, Staelen/Европейски омбудсман.	42
2015/C 294/55	Дело C-338/15 P: Жалба, подадена на 7 юли 2015 г. от Claire Staelen срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 29 април 2015 г. по дело T-217/11, Staelen/Европейски омбудсман.	43
2015/C 294/56	Дело C-351/15 P: Жалба, подадена на 10 юли 2015 г. от Европейска комисия срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 29 април 2015 г. по дело T-470/11, Total и Elf Aquitaine/Комисия	44
2015/C 294/57	Дело C-358/15 P: Жалба, подадена на 13 юли 2015 г. от Bank of Industry and Mine срещу решение, постановено от Общия съд (първи състав) на 29 април 2015 г. по дело T-10/13, Bank of Industry and Mine/Съвет	45
2015/C 294/58	Дело C-359/15 P: Жалба, подадена на 13 юли 2015 г. от The National Iranian Gas Company срещу решение, постановено от Общия съд (първи състав) на 29 април 2015 г. по дело T-9/13, The National Iranian Gas Company/Съвет	47
2015/C 294/59	Дело C-373/15 P: Жалба, подадена на 15 юли 2015 г. от Френска република срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 30 април 2015 г. по дело T-259/13, Франция/Комисия	48

Общ съд

2015/C 294/60	Дело T-172/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Stahlwerk Bous/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне — Жалба за отмяна — Искане за изменение на исканията — Липса на нови обстоятелства — Недопустимост).	50
2015/C 294/61	Дело T-173/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — WeserWind/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)	51
2015/C 294/62	Дело T-174/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Dieckerhoff Guss/Комисия (Държавни помощи — Мерки, приети от Германия в полза на електроенергията, произведена от възобновяеми източници, и на енергоемките предприятия — Решение за започване на процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)	51
2015/C 294/63	Дело T-175/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Walter Hundhausen/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне).	52
2015/C 294/64	Дело T-176/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Georgsmarienhütte/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне — Жалба за отмяна — Искане за изменение на исканията — Липса на нови обстоятелства — Недопустимост)	53

2015/C 294/65	Дело T-177/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Harz Guss Sorge/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне — Жалба за отмяна — Искане за изменение на исканията — Липса на нови обстоятелства — Недопустимост).	54
2015/C 294/66	Дело T-178/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне).	55
2015/C 294/67	Дело T-179/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Schmiedewerke Gröditz/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне).	56
2015/C 294/68	Дело T-183/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Schmiedag/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне — Жалба за отмяна — Искане за изменение на исканията — Липса на нови обстоятелства — Недопустимост).	57
2015/C 294/69	Дело T-230/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Deutsche Edelstahlwerke/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне).	57
2015/C 294/70	Дело T-235/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — ArcelorMittal Hamburg и др./Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне).	58
2015/C 294/71	Дело T-236/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Kronotex и Kronoply/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне).	59
2015/C 294/72	Дело T-237/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Steinbeis Papier/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне).	60
2015/C 294/73	Дело T-265/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Schumacher Packaging/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне).	60

2015/C 294/74	Дело T-270/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Grupa Azoty АТТ Polymers/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне).	61
2015/C 294/75	Дело T-272/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — P-D Glasseiden и др./Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне).	62
2015/C 294/76	Дело T-275/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Drahtwerk St. Ingbert и др./Комисия (Държавни помощи — Мерки, приети от Германия в полза на електроенергията, произведена от възобновяеми източници, и на енергоемките предприятия — Решение за започване на процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне).	63
2015/C 294/77	Дело T-276/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Flachglas Torgau и др./Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне).	63
2015/C 294/78	Дело T-280/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Ineos Manufacturing Deutschland и др./Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне).	64
2015/C 294/79	Дело T-281/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Fels-Werke/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)	65
2015/C 294/80	Дело T-282/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Bayer MaterialScience/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне).	66
2015/C 294/81	Дело T-283/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Advansa и др./Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)	66
2015/C 294/82	Дело T-318/14: Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Vinnolit/Комисия (Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)	67
2015/C 294/83	Дело T-161/15: Иск, предявен на 1 април 2015 г. — Brinkmann (Steel Trading) и др./Комисия и ЕЦБ	68

2015/C 294/84	Дело T-255/15: Жалба, подадена на 19 май 2015 г. — Almaz-Antey/Съвет	69
2015/C 294/85	Дело T-262/15: Жалба, подадена на 22 май 2015 г. — Киселев/Съвет.	70
2015/C 294/86	Дело T-275/15: Жалба, подадена на 29 май 2015 г. — Hmicho/Комисия	71
2015/C 294/87	Дело T-278/15 P: Жалба, подадена на 1 юни 2015 г. от Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) срещу решението, постановено на 18 март 2015 г. от Съда на публичната служба по дело F-51/14	72
2015/C 294/88	Дело T-292/15: Иск, предявен на 3 юни 2015 г. — Vakakis/Комисия	73
2015/C 294/89	Дело T-310/15: Жалба, подадена на 5 юни 2015 г. — European Union Copper Task Force/Комисия	74
2015/C 294/90	Дело T-316/15: Жалба, подадена на 11 юни 2015 г. — Република Полша/Комисия.	75
2015/C 294/91	Дело T-332/15: Жалба, подадена на 16 юни 2015 г. — Ocean Capital Administration а.О./Съвет	76
2015/C 294/92	Дело T-336/15: Жалба, подадена на 25 юни 2015 г. — Windrush Aka/CXBП — Dammers („The Specials“).	77
2015/C 294/93	Дело T-337/15: Жалба, подадена на 29 юни 2015 г. — Bach Flower Remedies/CXBП — Durapharma (RESCUE)	78
2015/C 294/94	Дело T-349/15: Жалба, подадена на 30 юни 2015 г. — CG/CXBП — Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER)	79
2015/C 294/95	Дело T-355/15: Жалба, подадена на 30 юни 2015 г. — Alpex Pharma/CXBП — Astex Pharmaceuticals (ASTEX)	79
2015/C 294/96	Дело T-358/15: Жалба, подадена на 3 юли 2015 г. — Arrom Conseil/CXBП — Puig France (Roméo has a Gun by Romano Ricci)	80
2015/C 294/97	Дело T-359/15: Жалба, подадена на 3 юли 2015 г. — Arrom Conseil/CXBП — Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci)	81
2015/C 294/98	Дело T-361/15: Жалба, подадена на 3 юли 2015 г. — Choice/CXBП (Choice chocolate & ice cream)	81
2015/C 294/99	Дело T-362/15: Жалба, подадена на 1 юли 2015 г. — Lacamanda Group/CXBП — Woolley („HENLEY“)	82
Съд на публичната служба на Европейския съюз		
2015/C 294/100	Дело F-92/15: Жалба, подадена на 26 юни 2015 г. — ZZ/Комисия	83
2015/C 294/101	Дело F-94/15: Жалба, подадена на 30 юни 2015 г. — ZZ/ЕСВД	83
2015/C 294/102	Дело F-95/15: Жалба, подадена на 1 юли 2015 г. — ZZ/Комисия	84
2015/C 294/103	Дело F-96/15: Жалба, подадена на 1 юли 2015 г. — ZZ/Комисия	84
2015/C 294/104	Дело F-97/15: Жалба, подадена на 1 юли 2015 г. — ZZ/Комисия	85
2015/C 294/105	Дело F-98/15: Жалба, подадена на 3 юли 2015 г. — ZZ/Парламент	86

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2015/C 294/01)

Последна публикация

ОВ С 279, 24.8.2015 г.

Предишни публикации

ОВ С 270, 17.8.2015 г.

ОВ С 262, 10.8.2015 г.

ОВ С 254, 3.8.2015 г.

ОВ С 245, 27.7.2015 г.

ОВ С 236, 20.7.2015 г.

ОВ С 228, 13.7.2015 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (четвърти състав) от 2 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Италия) — Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas/Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

(Дело C-497/12) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Членове 49 ДФЕС, 102 ДФЕС и 106 ДФЕС — Свобода на установяване — Принцип на недопускане на дискриминация — Злоупотреба с господстващо положение — Член 15 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Недопустимост)

(2015/С 294/02)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas

Ответници: Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Диспозитив

Въпросите, поставени в преюдициалното запитване, отправено от Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia (Италия) с акт от 9 октомври 2012 г., и поддържани от тази юрисдикция, са недопустими.

⁽¹⁾ ОВ С 26, 26.1.2013 г.

Решение на Съда (първи състав) от 2 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht — Германия) — Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein/Dr. med. vet. Uta Wree

(Дело C-422/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща селскостопанска политика — Схема на единно плащане — Регламент (ЕО) № 73/2009 — Член 34, параграф 2, буква а) — Понятие „площи, отговарящи на условията за подпомагане“ — Понятие „земеделска площ“ — Площ, състояща се от рекултивиран покривен почвен пласт върху закрито депо за отпадъци — Използване за целите на селското стопанство — Допустимост)

(2015/С 294/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Ответник: Dr. med. vet. Uta Wree

Диспозитив

Член 34, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 година за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003, следва да бъде тълкуван в смисъл, че площите, образуващи покривния почвен пласт на дадено депо за отпадъци, напират се на фазата на следексплоатационните грижи, са „земеделски площи“ по смисъла на тази разпоредба, доколкото ефективно се използват като постоянно пасище.

⁽¹⁾ ОВ С 304, 19.10.2013 г.

Решение на Съда (голям състав) от 1 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V./ Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-461/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Околна среда — Политика на Европейския съюз в областта на водите — Директива 2000/60/ЕО — Член 4, параграф 1 — Екологични цели във връзка с повърхностните води — Влошаване на състоянието на повърхностен воден обект — Проект за преустройство на воден път — Задължение на държавите членки да не разрешат проект, който може да предизвика влошаване на състоянието на повърхностен воден обект — Определящи критерии за преценката дали е влошаване на състоянието на воден обект)

(2015/С 294/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

в присъствието на: Freie Hansestadt Bremen

Диспозитив

- 1) Член 4, параграф 1, буква а), подточки i)–iii) от Директива 2000/60 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки са длъжни, освен ако бъде предоставено изключение, да откажат разрешение за определен проект, когато той може да предизвика влошаване на състоянието на повърхностен воден обект или когато застрашава постигането на добро състояние на повърхностните води или на добър екологичен потенциал и на добро хилично състояние на повърхностните води към датата, предвидена в Директивата.
- 2) Понятието „влошаване на състоянието“ на повърхностен воден обект в член 4, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2000/60 трябва да се тълкува в смисъл, че е налице влошаване, когато състоянието на поне един от качествените елементи по смисъла на приложение V към Директивата се влоши с един клас, дори влошаването да не води до влошаване на класирането на повърхностния воден обект като цяло. Ако обаче съответният качествен елемент по смисъла на приложението вече е в най-ниския клас, всяко влошаване на този елемент представлява „влошаване на състоянието“ на повърхностен воден обект по смисъла на посочения член 4, параграф 1, буква а), подточка i).

⁽¹⁾ ОВ С 352, 30.11.2013 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Ministero dell'Economia e delle Finanze и др./Francesco Cimmino и др.

(Дело C-607/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща организация на пазарите — Банани — Регламент (ЕО) № 2362/98 — Членове 7, 11 и 21 — Тарифни квоти — Банани с произход от страните от АКТБ — Нов оператор — Сертификати за внос — Забрана за прехвърляне на права, произтичащи от лицензи за внос — Злоупотреба със закона — Регламент (ЕО) № 2988/95 — Член 4, параграф 3)

(2015/C 294/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Инициатори/Жалбоподатели: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane, Европейска комисия

Ответници: Francesco Cimmino, Costantino Elmi, Diletto Nicchi, Vincenzo Nicchi, Ivo Lazzeri, Euclide Lorenzon, Patrizia Mansutti, Maurizio Misturelli, Maurizio Momesso, Mirjam Princic, Marco Raffaelli, Gianni Vecchi, Marco Malavasi, Massimo Malavasi, Umberto Malavasi, Patrizia Mansutti, Carlo Mosca, Luca Nicoli, Raffaella Orsero, Raffaello Orsero, Erminia Palombini, Matteo Surian

Диспозитив

- 1) Член 7, буква а) от Регламент (ЕО) № 2362/9898 на Комисията от 28 октомври 1998 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕИО) № 404/93 на Съвета по отношение на режима за внос на банани в Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 1632/2000 на Комисията от 25 юли 2000 г., във връзка с член 11 от посочения регламент, трябва да се тълкува в смисъл, че условието, че даден икономически субект трябва да осъществява търговска дейност като вносител „за собствена сметка и самостоятелно“, трябва да е налице не само по отношение на регистрацията на посочения субект като „нов“ оператор по смисъла на тази разпоредба, но и за запазването на това качество от оператора с оглед вноса на банани в рамките на тарифните квоти, предвидени в Регламент (ЕИО) № 404/93 на Съвета от 13 февруари 1993 година относно общата организация на пазара на банани, изменен с Регламент (ЕО) № 1257/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно подполагане на развитието на селските райони от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) и за изменение и отмяна на някои регламенти.
- 2) Член 21, параграф 2 от Регламент № 2362/98, изменен, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска операции като разглежданите в главното производство, с които нов оператор чрез посредничеството на друг оператор, регистриран като нов, купува стока от традиционен оператор преди вноса ѝ в Съюза, след което я препродава на този традиционен оператор чрез същия посредник след вноса ѝ в Съюза, когато тези операции представляват злоупотреба, а това следва да се установи от запитващата юрисдикция.
- 3) Член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности трябва да се тълкува в смисъл, че констатирането на злоупотреба при обстоятелства като разглежданите в главното производство предполага, че оператор, изкуствено поставил се в положение, което му позволява да се ползва неправотерно с преференциална тарифна ставка за вноса на банани, е длъжен да плати свързаните със съответните стоки мита, без да се накърняват предвидените в националното законодателство административни, граждански или наказателни санкции.

⁽¹⁾ ОВ С 61, 1.3.2014 г.

Решение на Съда (първи състав) от 2 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret — Дания) — Johannes Demmer/Fødevareministeriets Klagecenter

(Дело C-684/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Селско стопанство — Обща селскостопанска политика — Схема на единно плащане — Регламент (ЕО) № 1782/2003 — Член 44, параграф 2 — Регламент (ЕО) № 73/2009 — Член 34, параграф 2, буква а) — Понятие „хектар, отговарящ на условията за подполагане“ — Площи край пистите за излитане и кацане, пътеките за рулиране и крайните участъци за спиране — Използване за селскостопански дейности — Допустимост — Възстановяване на неправотерно отпуснатите селскостопански помощи)

(2015/C 294/06)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Johannes Demmer

Ответник: Fødevareministeriets Klagecenter

Диспозитив

- 1) Член 44, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 и член 34, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 година за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент № 1782/2003, трябва да се тълкуват в смисъл, че земеделските площи, състоящи се от участъците за безопасност около пистите за излитане и кацане, пътеките за рулиране и крайните участъци за спиране на летищата, за които важат особени правила и ограничения, представляват площи, отговарящи на условията за подпомагане, при условие че земеделският стопанин, който ги стопанисва, от една страна, разполага с достатъчна самостоятелност при използването ил за осъществяването на селскостопанската си дейност, и от друга, е в състояние да извършва тази дейност на въпросните площи въпреки ограниченията, произтичащи от това, че на същите площи се извършва неселскостопанска дейност.
- 2) Член 137 от Регламент № 73/2009 трябва да се тълкува в смисъл, че земеделски стопанин, който преди 1 януари 2010 г. е бил уведомен за това, че неправолтерно са му предоставени права на плащане, няма право да се позовава на този член, за да узакони тези права на плащане.

Член 73, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 година за определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръгосано спазване и модулация, предвидени в Регламент № 1782/2003, изменен с Регламент (ЕО) № 2184/2005 на Комисията от 23 декември 2005 г., трябва да се тълкува в смисъл, че от земеделския стопанин може разумно да се очаква да е установил, че не отговарят на условията за подпомагане площите, за чието използване за осъществяването на селскостопанската си дейност той не разполага с никаква свобода на действие и/или на които не е в състояние да извършва тази дейност поради ограниченията, произтичащи от това, че на същите площи се извършва неселскостопанска дейност. Когато се преценява дали от земеделския стопанин може разумно да се очаква да е установил допуснатата грешка, меродавен е моментът на плащането на помощта. Преценката по член 73, параграф 4 от Регламент № 796/2004 трябва да се извършва поотделно за всяка от съответните години.

Член 73, параграф 5 от Регламент № 796/2004, изменен с Регламент № 2184/2005, трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите по делото в главното производство трябва да се смята, че земеделският стопанин е бил добросъвестен, ако е бил искрено убеден, че съответните площи отговарят на условията за подпомагане. Преценката за целите на член 73, параграф 5 от Регламент № 796/2004 дали земеделският стопанин е бил добросъвестен, трябва да се извършва поотделно за всяка от съответните години, като той трябва да е останал добросъвестен до края на четвъртата година след датата на плащането на помощта.

(¹) ОВ С 85, 22.3.2014 г.

Решение на Съда (пети състав) от 9 юли 2015 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело С-63/14) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Неправолтерна и несъвместима с вътрешния пазар помощ — Задължение за възстановяване — Абсолютна невъзможност — Компенсации за услуга, която е допълнителна към основната услуга)

(2015/С 294/07)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: В. Stromsky)

Отговорник: Френска република (представители: G. de Bergues, D. Colas, N. Rouam и J. Bousin)

Диспозитив

- 1) Като не е приела в определения срок всички мерки, необходими за възстановяване от *Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) SA* на държавната помощ, обявена за неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар с член 2, параграф 1 от Решение 2013/435/ЕС на Комисията от 2 май 2013 г. относно държавна помощ SA.22843 (2012/C) (ex 2012/NN), приведена в действие от Франция в полза на *Société Nationale Maritime Corse Méditerranée* и *Compagnie Méridionale de Navigation*, като не е отменила в определения срок всички плащания, посочени в същия член 2, параграф 1, и като не е уведомила Европейската комисия в предвидения срок за мерките, взети за съобразяване с това решение, Френската република не е изпълнила задълженията си по член 288, четвърта алинея ДФЕС и по членове 3 — 5 от посоченото решение.
- 2) Осъжда Френската република да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 135, 5.5.2014 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 9 юли 2015 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-87/14) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2003/88/ЕО — Организация на работното време — Организация на работното време на обучаващите се лекари)

(2015/С 294/08)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. van Beek и J. Enegren)

Ответник: Ирландия (представители: E. Creedon, E. Mc Phillips, A. Joyce и B. Counihan, подпомагани от D. Fennelly, barrister)

Диспозитив

- 1) Отхвърля иска.
- 2) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 102, 7.4.2014 г.

Решение на Съда (седми състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Maramureş — Румъния) — Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureş

(Дело C-144/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 273 и 287 — Задължение за служебна регистрация на данъчнозадължено лице по ДДС — Облагаемост на ветеринарно-медицинските услуги — Принцип на правна сигурност — Принцип на защита на оправданите правни очаквания)

(2015/С 294/09)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Maramureş

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei

Отвeтник: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș

Диспозитив

- 1) Член 273, първа алинея от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2009/162/ЕС на Съвета от 22 декември 2009 година, не задължава държавите членки да регистрират служебно данъчнозадължено лице с оглед на събирането на данък върху добавената стойност единствено въз основа на данъчни декларации, различни от декларациите във връзка с този данък, въпреки че въз основа на тях е станало възможно да се установи превишаването от това данъчнозадължено лице на прага за освобождаване от този данък.
- 2) При обстоятелства като тези по делото в главното производство принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания не са пречка данъчна администрация да реши ветеринарно-медицинските услуги да бъдат облагани с данък върху добавената стойност, стига това решение да се основава на ясни правила и практиката на тази администрация да не е била от такова естество, че да е предизвикала в съзнанието на предпазлив и съобразителен икономически оператор основателно доверие във факта, че този данък няма да се прилага по отношение на такива услуги, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 212, 7.7.2014 г.

Решение на Съда (втори състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Raad van State — Нидерландия) — Minister van Buitenlandse Zaken/K, A

(Дело C-153/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2003/86/ЕО — Член 7, параграф 2 — Събиране на селейството — Мерки за интегриране — Национална правна уредба, съгласно която членовете на селейството на гражданин на трета страна, пребиваващ законно в съответната държава членка, трябва да положат успешно изпит за проверка на интегрирането в обществото, за да могат да влязат на територията на посочената държава членка — Разходи за такъв изпит — Съвместимост)

(2015/С 294/10)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: Minister van Buitenlandse Zaken

Отвeтници: К, А

Диспозитив

Член 7, параграф 2, първа алинея от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки могат да изискват от гражданите на трети страни да положат успешно изпит за проверка на интегрирането в обществото като разглеждания в главните производства, който включва проверка за наличие на елементарни познания по езика и за обществото на съответната държава членка и предполага различни разходи, преди да предоставят на тези граждани разрешение за влизане и пребиваване на тяхна територия с цел събиране на семейството, ако условията за прилагането на такова задължение не правят невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правото на събиране на семейството. При обстоятелства като тези в главните производства посочените условия правят невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правото на събиране на семейството, тъй като не позволяват отчитането на особени обстоятелства, обективно възпрепятстващи заинтересованите лица да положат успешно изпита, и налагат прекалено високи разходи за него.

⁽¹⁾ ОВ С 194, 24.6.2014 г.

Решение на Съда (трети състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — María José Regojo Dans/Consejo de Estado

(Дело C-177/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клаузи 3 и 4 — Принцип на недопускане на дискриминация — Положен персонал — Непризнаване на правото на получаване на допълнително възнаграждение за всеки три прослужени години — Обективни причини)

(2015/С 294/11)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: María José Regojo Dans

Ответник: Consejo de Estado

Диспозитив

- 1) Понятието „работник на срочен трудов договор“ по смисъла на клауза 3, точка 1 от Рамково споразумение относно срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., приложено към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), трябва тълкува в смисъл, че е приложимо за служител като жалбоподателката по главното производство.
- 2) Клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която без каквато и да е обосновка по обективни причини не признава на служителите от помощния персонал правото да получават допълнително възнаграждение за всеки три прослужени години, изплащано по-специално на държавните служители, назначени за неопределено време, когато по отношение на получаването на това допълнително възнаграждение посочените две категории служители се намират в сходно положение, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 253, 4.8.2014 г.

Решение на Съда (седми състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj — Румъния) — Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean/Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

(Дело C-183/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Членове 167, 168, 179 и 213 — Прояна от националната данъчна администрация на квалификацията на сделка като подлежаща на облагане с ДДС стопанска дейност — Принцип на правна сигурност — Принцип на защита на оправданите правни очаквания — Национална правна уредба, според която правото на приспадане може да бъде упражнено, ако съответният оператор е регистриран по ДДС и е внесен депозит за приспаднатия данък)

(2015/С 294/12)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean

Отговорник: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

Диспозитив

- 1) При обстоятелства като тези по делото в главното производство принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания не са пречка за национална данъчна администрация след данъчна проверка да реши да обложи сделки с данък върху добавената стойност и да поиска заплащането му в увеличен размер, при условие че това решение се основава на ясни и точни правила и че практиката на тази администрация не е била от такова естество, че да събуди в съзнанието на предпазлив и съобразителен икономически оператор основателно доверие във връзка с факта, че такива сделки няма да се облагат с този данък, което запитващата юрисдикция следва да провери. Прилаганото при такива обстоятелства увеличение трябва да е съобразено с принципа на пропорционалност.
- 2) При обстоятелства като тези по делото в главното производство Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност не допуска национална правна уредба, по силата на която на данъчнозадълженото лице не се признава правото на приспадане на дължимия или платен данък върху добавената стойност за получени доставки на стоки или услуги, използвани при обложени сделки, само защото, когато е извършило тези сделки, то не е било регистрирано за целите на данъка върху добавената стойност, и то докато не се регистрира надлежно за целите на данъка върху добавената стойност и сумата за дължимия данък не бъде депозирана, като то обаче трябва да заплати данъка, който е следвало да начисли.

⁽¹⁾ ОВ С 253, 4.8.2014 г.

Решение на Съда (втори състав) от 2 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Vrhovno sodišče — Словения) — NLB Leasing d.o.o./Република Словения

(Дело C-209/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Доставка на стоки или услуги — Договор за лизинг — Връщане на лизингодателя на недвижим ипот, предмет на договор за лизинг — Понятие „анулиране, разваляне, отказ или пълно или частично неплащане“ — Право на лизингодателя на намаляване на облагаемата основа — Двойно данъчно облагане — Отделни доставки — Принцип на данъчен неутралитет)

(2015/С 294/13)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče

Страни в главното производство

Жалбоподател: NLB Leasing d.o.o.

Ответник: Република Словения

Диспозитив

- 1) Член 2, параграф 1, член 14 и член 24, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че в хипотезата, при която договор за лизинг на недвижим имот предвижда в края на договора или да се прехвърли собствеността на лизингополучателя, или да му се предоставят присъщите за правото на собственост върху този имот основни правомощия, а именно да му се прехвърлят по същество всички рискове и изгоди от собствеността върху посочения имот, и настоящата стойност на сбора от вноските е практически идентична на пазарната стойност на стоката, сделката, която следва от такъв договор, трябва да се приравни на придобиване на дълготраен актив.
- 2) Член 90, параграф 1 от Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че не позволява данъчнозадължено лице да напали данъчната си основа, когато реално е получило всички плащания като насрещна престация за доставената от него услуга или когато, без договорът да е бил развален или отменен, другата страна по договора вече не му дължи уговорената цена.
- 3) Принципът на данъчен неутралитет трябва да се тълкува в смисъл, че допуска, от една страна, лизингова услуга, отнасяща се до недвижими имоти, и от друга, продажбата на тези имоти на трето (за договора за лизинг) лице, да бъдат обект на отделно данъчно облагане за целите на данъка върху добавената стойност, ако за тези сделки не може да се счита, че образуват една-единствена доставка — нещо, което следва да бъде преценено от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 202, 30.6.2014 г.

Решение на Съда (първи състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Arbeitsgericht Verden — Германия) — Ender Balkaya/Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

(Дело C-229/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 98/59/ЕО — Член 1, параграф 1, буква а) — Колективни уволнения — Понятие „работник“ — Член на управителния орган на капиталово дружество — Лице, което работи в рамките на схема за професионално обучение и професионална преквалификация и което получава публична помощ за обучението, но не и възнаграждение от работодателя)

(2015/С 294/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Arbeitsgericht Verden

Страни в главното производство

Ищец: Ender Balkaya

Ответник: Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

Диспозитив

- 1) Член 1, параграф 1, буква а) от Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 година за сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на колективните уволнения трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба или практика, съгласно която при изчисляването на предвидения в тази разпоредба брой на наетите работници не се отчита член на управителния орган на капиталово дружество като разглеждания по главното производство, който изпълнява дейността си под ръководството и контрола на друг орган на това дружество, получава възнаграждение за дейността си и сал не притежава дялове в посоченото дружество.
- 2) Член 1, параграф 1, буква а) от Директива 98/59 трябва да се тълкува в смисъл, че за лице като разглежданото по главното производство, което в рамките на стаж не получава възнаграждение от работодателя си, но с финансова подкрепа и одобрение от отговорните за насърчаване на заетостта публични органи на практика работи при него, за да придобие или задълбочи знания, или за да завърши професионално обучение, трябва да се счита, че има качеството на работник по смисъла на тази разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ С 303, 8.9.2014 г.

**Решение на Съда (трети състав) от 9 юли 2015 г. — InnoLux Corp., по-рано Chimei InnoLux Corp./
Европейска комисия**

(Дело С-231/14 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Член 101 ДФЕС — Член 53 от Споразумението за ЕИП — Световен пазар на екраните с течни кристали (LCD) — Определяне на цените — Глоби — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите (2006) — Точка 13 — Определяне на стойността на продажбите, с които е свързано нарушението — Вътрешни продажби на съответното изделие извън ЕИП — Отчитане на продажбите за трети лица в ЕИП на готови изделия, които включват съответното изделие)

(2015/С 294/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: InnoLux Corp., по-рано Chimei InnoLux Corp. (представители: J.-F. Bellis, avocat, R Burton, Solicitor)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: А. Biolan, F. Ronkes Agerbeek и P. Van Nuffel)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда InnoLux Corp. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 212, 7.7.2014 г.

Решение на Съда (шести състав) от 9 юли 2015 г. — Pêra-Grave — Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da}/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), Fundação Eugénio de Almeida

(Дело C-249/14 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Общността — Фигуративна марка на Общността „QTA S. JOSÉ DE PERAMANCA“ — Заявка за регистрация — Възражение на притежателя на по-ранните национални фигуративни марки „VINHO PÊRAMANCA TINTO“, „VINHO PÊRAMANCA BRANCO“ и „PÊRAMANCA“ — Относителни основания за отказ — Вероятност от объркване)

(2015/C 294/16)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Pêra-Grave — Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} (представител: J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa, advogado)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представител: J. Crespo Carrillo), Fundação Eugénio de Almeida (представители: V. Braga da Cruz и J. M. Pimenta)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Pêra-Grave — Sociedade Agrícola, Unipessoal Lda да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 361, 13.10.2014 г.

Решение на Съда (втори състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Vrhovno sodišče — Словения) — Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma/Republika Slovenija

(Дело C-331/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху добавената стойност — Шеста директива 77/388/ЕИО — Член 2, точка 1 и член 4, параграф 1 — Облагаемост — Сделки с недвижими имоти — Продажба на поземлени имоти, включени в личното имущество на едноличен търговец — Данъчнозадължено лице, действащо в това си качество)

(2015/C 294/17)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče

Страни в главното производство

Жалбоподател: Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma

Ответник: Republika Slovenija

Диспозитив

Член 2, точка 1 и член 4, параграф 1 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, трябва да се тълкуват в смисъл, че в случай като този по главното производство, при който данъчнозадължено лице придобива парцели, част от които включва в личното си илустрация, а други — в това на своето предприятие, и върху всички тях изгражда в качеството си на данъчнозадължено лице търговски център, който впоследствие продава, заедно с парцелите, върху които тази сграда е построена, продажбата на парцелите, които са били включени в личното илустрация на това данъчнозадължено лице, трябва да се обложи с данък върху добавената стойност, щом като при тази сделка то е действало в това си качество.

(¹) ОВ С 303, 8.9.2014 г.

Решение на Съда (осми състав) от 2 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons — Белгия) — État belge/Nathalie De Fruytier

(Дело C-334/14) (¹)

(Преюдициално запитване — Шеста директива ДДС — Освободени доставки при някои дейности от обществен интерес — Член 13, А, параграф 1, букви б) и в) — Болнична и медицинска помощ — Тясно свързани дейности — Дейност по транспортиране на човешки органи и проби за целите на медицински изследвания или медицинска помощ или лечение — Дейност като самостоятелно заето лице — Болници и терапевтични или диагностични медицински центрове — Заведение с подобно предназначение)

(2015/С 294/18)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Mons

Страни в главното производство

Жалбоподател: État belge

Ответник: Nathalie De Fruytier

Диспозитив

Член 13, А, параграф 1, букви б) и в) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, трябва да се тълкува в смисъл, че не се прилага към дейността по транспортирането на човешки органи и проби за целите на медицински изследвания или медицинска помощ или лечение, извършвана от самостоятелно заето трето лице, чиито услуги са заплащани от системата за социална сигурност, в полза на клиники и лаборатории. По-конкретно подобна дейност не може да бъде освободена от облагане с ДДС като дейност, тясно свързана с услуги от медицинско естество, съгласно посочения член 13, А, параграф 1, буква б), тъй като това самостоятелно заето трето лице не може да бъде определено като „публичноправен субект“, нито отговаря на квалификацията „болница“, „терапевтичен медицински център“, „диагностичен медицински център“ или друго „надлежно признато заведение с подобно предназначение“, работещи при социални условия, сравними с приложимите за публичноправните субекти.

(¹) ОВ С 303, 8.9.2014 г.

Решение на Съда (шести състав) от 9 юли 2015 г. (преюдициално запитване от Judecătoria
Câmpulung — Румъния) — Maria Bucura/SC Bancpost SA

(Дело C-348/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 87/102/ЕИО — Член 1,
параграф 2, буква а) — Потребителски кредит — Понятие за „потребител“ — Директива
93/13/ЕИО — Членове 2, буква б), 3 -5 и 6, параграф 1 — Неравноправни клаузи — Службена
проверка от националния съдия — Клаузи, съставени „на ясен и разбираем език“ — Данни, които
трябва да се предоставят от кредитора)

(2015/C 294/19)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Judecătoria Câmpulung

Страни в главното производство

Жалбоподател: Maria Bucura

Ответник: SC Bancpost SA

В присъствието на: Vasile Ciobanu

Диспозитив

- 1) Член 1, параграф 2, буква а) от Директива 87/102/ЕИО на Съвета от 22 декември 1986 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно потребителския кредит, с измененията ѝ с Директива 98/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. и член 2, буква б), от Директива 93/13/ЕИО Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкуват в смисъл, че в обхвата на понятието „потребител“ по смисъла на тези разпоредби попада физическото лице, което е в положение на съдлъжник в рамките на договор, сключен с търговец, когато то действа за цели, които са извън неговата търговска или професионална дейност.
- 2) Член 6, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че е задача на националния съдия да извърши службена проверка на неправомерния по смисъла на тази разпоредба характер на клаузите на договор, сключен между потребител и търговец, тъй като националният съдия разполага с необходимите за тази цел фактически и правни елементи.
- 3) Членове 3 — 5 от Директива 93/13 трябва да се тълкуват в смисъл, че в рамките на своята преценка за неправомерния характер по смисъла на член 3, параграфи 1 и 3 от тази директива на клаузите на договор за потребителски кредит, националният съд трябва да вземе пред вид всички обстоятелства около сключването на този договор. В това отношение неговата задача е да провери дали в разглежданото дело потребителят е бил уведомен за всички обстоятелства, които е могло да дадат отражение върху обхвата на неговото задължение, като му позволят включително и да изчисли общата цена на своя заем. Определяща роля при тази преценка играят, от една страна, въпросът дали клаузите са съставени на ясен и разбираем език, така че да позволят на среднотатистическия потребител, т.е. на нормално осведомения, и в разумни граници наблюдателен и съобразителен среден потребител, да изчисли тази цена, и от друга страна, обстоятелството, свързано с непосочването в договора за потребителски кредит на данните, които от гледна точка на характера на стоките или услугите, предмет на този договор, се считат за съществени, и по-конкретно на тези, които са посочени в член 4 от Директива 87/102 с измененията.

⁽¹⁾ ОВ С 361, 13.10.2014 г.

Решение на Съда (седми състав) от 9 юли 2015 г. — Федерална република Германия/Европейска комисия

(Дело C-360/14 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Сближаване на законодателствата — Директива 2009/48/ЕО — Безопасност на играчките — Гранични стойности за олово, барий, арсен, антимон, живак, нитрозалини и нитрозиращи вещества в детските играчки — Решение на Комисията да не одобри изцяло нотифицираните от германските власти национални разпоредби, с които се запазват граничните стойности за тези вещества — Доказване на по-високо равнище на защита на здравето на човека, осигурено от националните разпоредби)

(2015/C 294/20)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: Т. Henze и А. Lippstreu, подпомагани от U. Karpenstein, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: Р. Mihaylova, М. Patakia и G. Wilms)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Федерална република Германия да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 315, 15.9.2014 г.

Определение на Съда (втори състав) от 30 юни 2015 г. — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Европейска комисия

(Дело C-575/14 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Арбитражна клауза — Договор относно финансова помощ от Европейския съюз, предоставена по проект в рамките на Програмата „eContent“ — Прекратяване на договора от Европейската комисия — Заплащане на неизплатените суми и поправяне на вредата, която жалбоподателят твърди, че е претърпял — Изопачаване на доказателствата по преписката — Жалба, която е отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна — Искане за изменение на решението на Общия съд на Европейския съюз относно съдебните разходи — Явна недопустимост)

(2015/C 294/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE (представители: М. Sfyri и I. Ampazis, dikigoroï)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: L. Carpelletti и S. Delaude)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 65, 23.2.2015 г.

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 18 май 2015 г. — combit Software GmbH/Commit Business Solutions Ltd

(Дело C-223/15)

(2015/C 294/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: combit Software GmbH

Ответник: Commit Business Solutions Ltd

Преюдициален въпрос ⁽¹⁾

Какви последици има за преценката на вероятността от объркване на дадена марка на Общността обстоятелството, че от гледна точка на средните потребители в една част от държавите членки фонетичното сходство между дадена марка на Общността и знак, за който се твърди, че нарушава правата върху тази марка, се неутрализира от наличието на смислова разлика, при положение обаче че от гледната точка на средните потребители от други държави членки това не е така:

- а) Следва ли за целите на преценката на вероятността от объркване да се вземе предвид гледната точка на едната или на другата част от тези потребители, или е меродавна гледната точка на фиктивния среден потребител от всички държави членки?
- б) Утвърдително или отрицателно следва да се отговори на въпроса дали правата върху марката на Общността са нарушени на цялата територия на ЕС, при положение че вероятността от объркване съществува само на част от тази територия, или следва да се проведе различие между отделните държави членки?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1).

Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 19 май 2015 г. — Minister Finansów/Jan Mateusiak

(Дело C-229/15)

(2015/C 294/23)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Minister Finansów

Ответник: Jan Mateusiak

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 18, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че след изтичането на периода на корекция по член 187 от Директивата дълготрайните активи на данъчнозадълженото лице, във връзка с придобиването на които то е приспаднало ДДС, не следва нито да се облагат, нито да се включват в ликвидационния опис при преустановяване на дейността му, тъй като е изтекъл нормативно определен срок за корекция на начисления данък във връзка с придобиването им, който произтича от заложения срок на изхабяване на тези активи в хода на икономическата дейност на данъчнозадълженото лице, или напротив, трябва да се тълкува в смисъл, че независимо от периода на корекция дълготрайните активи подлежат на облагане при преустановяване на икономическата дейност на данъчнозадълженото лице?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 21 май 2015 г. — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. w Płocku/Polkomtel sp. z o.o.

(Дело C-231/15)

(2015/C 294/24)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. w Płocku

Ответник: Polkomtel sp. z o.o.

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 4, параграф 1, първо и трето изречение от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че когато предоставящо съобщителна мрежа предприятие обжалва решението на националния регулаторен орган за определяне на цените за терминиране на повиквания в мрежата на това предприятие (решението MTR), а след това обжалва и последващото решение на националния регулаторен орган (решението за прилагане), с което договарят между адресата на решение MTR и друго предприятие се изменя така, че цените, по които другото предприятие заплаща за терминирането на повиквания в мрежата на адресата на решение MTR, да отговарят на цените, определени в решение MTR, националният съд, след като установи, че решение MTR е отменено, не може да отмени решението за прилагане поради текста на член 4, параграф 1, четвърто изречение от Директива 2002/21 и поради произтичащите от принципа на оправданите правни очаквания или принципа на правната сигурност интереси на предприятието, в чиято полза е издадено решението за прилагане, или пък член 4, параграф 1, първо и трето изречение от Директива 2002/21 във връзка с член 47 от Хартата на основните права трябва да се тълкува в смисъл, че националният съд може да отмени издаденото от националния регулаторен орган решение за прилагане и съответно да отмени предвидените в него задължения за периода отпреди произнасянето на съдебното решение, ако смята, че това е необходимо за предоставянето на ефективна правна защита на предприятието, което обжалва решението на националния регулаторен орган, осигуряващо изпълнението на задълженията, предвидени в отмененото впоследствие решение MTR?

⁽¹⁾ ОВ L 108, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195.

Жалба, подадена на 28 май 2015 г. от Naazneen Investments Ltd срещу решението на Общия съд (седми състав), постановено на 18 март 2015 г. по дело T-250/13 — Naazneen Investments Limited/ Служба за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП)

(Дело C-252/15 P)

(2015/C 294/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Naazneen Investments Ltd (представители: P. Goldenbaum, Rechtsanwältin, I. Rohr, Rechtsanwältin)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Energy Brands, Inc.

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 18 март 2015 г. по дело T-250/13,
- да отмени решението на апелативния състав по преписка R-1101/2011-2, алтернативно, ако е необходимо — да върне делото на Общия съд, и
- да осъди СХВП да заплати направените от нея съдебни разноски и тези, направени от жалбоподателя пред Съда, Общия съд и апелативния състав, и
- в случай че Energy Brands, Inc. встъпи в производството, да го осъди да заплати направените от него съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че Общият съд е тълкувал погрешно приложното поле на член 75 и член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009⁽¹⁾, не е извършил правилна и пълна преценка на всички представени доказателства и всички релевантни обстоятелства по делото — или погрешно е отрекъл пропуската на апелативния състав да го стори — и не е взел предвид в достатъчна степен или е приложил погрешно принципите на съдебната практика. Също така, налице е изопачаване на фактите, на които се основават множество от изводите му.

I. Нарушение на член 75 от Регламент № 207/2009

Общият съд е допуснал грешка в правото във връзка с извода си, че апелативният състав е изложил достатъчно мотиви за решението си. По-специално той не е приел, че апелативният състав напълно е игнорирал страници 6 — 22 от изложението на основанията за обжалване и не е взел предвид всички представени доказателства и не е изложил собствени доводи във връзка с изводите си.

В контекста на основателните съображения за неизползване, Общият съд е допуснал процесуално нарушение, тъй като е основал изводите си на новите аспекти на твърдените задължения на лицензополучателя на жалбоподателя за контрол и надзор над производството на продуктите.

II. Нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009

1. Реално използване

Общият съд:

- е установил погрешно, че апелативният състав е взел предвид представените клетвени декларации, въпреки, че той не се е занимавал изобщо с доказателствената им сила,
- основал е изводите си на грешни факти, когато е потвърдил твърде ограниченото икономическо значение на поръчка на 12 палета бутилки с цел извършването на „пробни продажби“,
- погрешно е установил и приложил правило, че пазар със значителен обхват — като този на напитки, в качеството им на продукти за масова употреба — автоматично води до по-високи изисквания за степента на използване,

- не е спазил принципа, че липсва изискване за непрекъснато използване,
- допуснал е грешка в правото, когато е приел, че причините за липсата на по-интензивно използване на марката през целия релевантен период, са били разгледани едва при преценката на съображенията за неизползване на тази марка,
- не е взел предвид разликата между „неизползване“ и „случаите на използване в ограничена степен“,
- погрешно е установил принцип, че когато апелативният състав преценява реалното използване на марката, той трябва да вземе предвид само доказателствата за наличие на такова използване, а не и доказателствата, обясняващи неизползването на тази марка,
- погрешно е установил правило в контекста на рекламата и други промоционалните дейности, че само големите кампании имат значение,
- погрешно е отрекъл релевантността на разпечатките от уебсайта на притежателя на марката и не е взел предвид обясненията на жалбоподателя и представените в това отношение доказателства,
- показал е грешно разбиране на понятието „токен“.

В контекста на преценката за релевантност на скромния търговски обем във фазите на пускане и повторно пускане на пазара, Общият съд:

- е допуснал грешка в изчисленията,
- не е взел предвид дефектите в продуктите и производството за отмяна по искане на трета страна като уважителна причина, и
- допуснал е грешка в правото във връзка с изискването за множество съображения за използването в ограничена степен. В контекста на реалното използване не е необходимо съображенията за неизползване на марката в по-широка степен да отговарят на изискването за основателни причини за неизползване, а трябва да е достатъчно, че те оправдават защо използването не е било в по-широка степен.

2. Основателни причини за неизползване

2.1 Проблеми във връзка с производството на напитките „SMART“

Общият съд:

- е основал изводите си на изопачени факти, тъй като в действителност не е било налице никакво нарушение на задълженията за контрол и надзор над производството на продуктите,
- показал е грешно разбиране на критериите „независимо от волята на притежателя на марката“ и „пречка“ съгласно член 19, параграф 1 от Споразумението ТРИПС, по-специално като не е поставил въпроса дали би било неразумно да се произвеждат и пускат на пазара нови продукти, а дали е било невъзможно,
- не е обърнал внимание, че жалбоподателят е представил подробни обяснения защо е било невъзможно лесно и бързо да продължи с производството и доставката, които нито апелативният състав, нито самият Общ съд са взели предвид.

2.2 Производство за отмяна по искане на трета страна

Общият съд:

- не е взел предвид, че производството за отмяна е напълно независимо от волята на притежателя на марката,
- приложил е неправилен стандарт при преценката си, основана на твърдението, че производството за отмяна не възпрепятства притежателя на марката да я използва,
- установил е грешен критерий за „преки последици“. Общият съд е признал, че ако производството за отмяна доведе до отмяната на марката, може да бъде предявен иск за вреди. Независимо от това той е отрекъл наличието на достатъчно основания за неизползване, тъй като това не е „пряка последица“ от производството за отмяна. Изводите на Общия съд в това отношение противоречат на изискването за реално използване. Краткото твърдение, че притежателят можел да прецени рисковете и в зависимост от това или да използва марката, въпреки възможността да бъде ангажирана отговорността му за вреди, или да се въздържа от използването на марката, съдържа явна дискриминация по отношение на малките и средните предприятия. Това разкривало също така лесна възможност за злоупотреба с производството за отмяна от трети заинтересовани от марката лица.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

**Преюдициално запитване от Amtsgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 29 май 2015 г. —
Steeff Mennens/Emirates Direktion für Deutschland**

(Дело C-255/15)

(2015/C 294/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец: Steeff Mennens

Ответник: Emirates Direktion für Deutschland

Преюдициални въпроси

I. Трябва ли член 10, параграф 2 във връзка с член 2, буква е) от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че „билет“ е документът, с който пътникът има (и) право на превоз с полета, при който е настанен в по-ниска класа, независимо дали на този документ са упоменати и други полети, като свързващи или обратни полети?

II. а. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Трябва ли член 10, параграф 2 във връзка с член 2, буква е) от Регламент (ЕО) № 261/2004 освен това да се тълкува в смисъл, че „цена на билета“ е сумата, която пътникът е платил за всички упоменати на билета полети, дори ако е бил настанен в по-ниска класа само при един от полетите?

б. При отрицателен отговор на първия въпрос:

За определянето на сумата, която е основа за възстановяването съгласно член 10, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 261/2004, трябва ли да се изхожда от публикуваната от авиокомпанията цена на превоза в резервираната класа по отсечката, при която пътникът е настанен в по-ниска класа или трябва да се намери частното от дължината на отсечката, при която пътникът е настанен в по-ниска класа, и общата дължина на полета, което да се умножи по общата цена на полета?

III. Трябва ли член 10, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 261/2004 освен това да се тълкува в смисъл, че „цена на билета“ е цената само на полета, без данъци и такси?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof (Австрия), постъпило на 1 юни 2015 г. — GD European Land Systems — Steyr GmbH

(Дело C-262/15)

(2015/C 294/27)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател в ревизионното производство: GD European Land Systems — Steyr GmbH

Ответник в ревизионното производство: Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien

Преюдициални въпроси

- 1) Изключението, което е предвидено в забележка 1, буква в) към глава 93 от Комбинираната номенклатура (приложение I, част втора от Регламент [ЕИО] № 2658/87 относно тарифната и статическа номенклатура и Общата митническа тарифа ⁽¹⁾), в редакцията на Регламент за изпълнение [ЕС] № 1001/2013 на Комисията от 4 октомври 2013 г. ⁽²⁾, и което съдържа израза „бойните танкове и бронираните автомобили (позиция 8710)“, обхваща ли и „техните части“?
- 2) Забележка 3 към раздел XVII от Комбинираната номенклатура трябва ли да се тълкува в смисъл, че „оръжейна станция (танков купол)“, която може да бъде използвана в боен танк или в „мобилни морски транспортни системи“, или също в стационарни съоръжения, следва да бъде класирана като част от боен танк в позиция 8710, защото тази оръжейна станция е внесена от производителя на бойни танкове с оглед производството или сглобяването на бойни танкове и действително се използва за тази цел?

⁽¹⁾ ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 290, стр. 1.

Преюдициално запитване от Kúria (Унгария), постъпило на 3 юни 2015 г. — Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft. и Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Дело C-263/15)

(2015/C 294/28)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Kúria

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft. и Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft.

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Преюдициални въпроси

- 1) Действат ли жалбоподателите като данъчнозадължени лица при обстоятелствата по делото, предвид факта че тълкуването на член 9, параграф 1 от Директивата за ДДС⁽¹⁾ не изключва от обхвата на понятието „икономическа дейност“ извършваните от търговски дружества дейности, включително когато тези дружества могат да извършват по търговски начин икономическа дейност, която има допълнителен характер?
- 2) От значение ли е за квалифицирането на жалбоподателите като данъчнозадължени лица фактът, че те извършват голяма част от инвестициите си с държавни помощи и че в рамките на експлоатацията получават приходи от такса, която има ограничен размер?
- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос, трябва ли да се счита, че тази „такса“ представлява насрещна престация за предоставяне на услуги и има ли пряка връзка между предоставянето на услуги и заплащането на насрещната престация?
- 4) При експлоатацията на изградените с инвестициите обекти извършват ли жалбоподателите доставка на услуги по смисъла на тълкувания член 24 от Директивата за ДДС или тази дейност не може да се счита за доставка на услуги, тъй като представлява изпълнение на предвидени в правни норми задължения?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Жалба, подадена на 2 юни 2015 г. от Makro autoservicio mayorista SA срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 12 март 2015 г. по дело T-269/12, Makro autoservicio mayorista/Комисия

(Дело C-264/15 P)

(2015/C 294/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Makro autoservicio mayorista SA (представители: P. De Baere и P. Muñiz, адвокати)

Други страни в производството: Европейска комисия, Кралство Испания

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени изцяло решението на Общия съд по дело T-269/12;
- да обяви жалбата за допустима;
- да върне делото на Общия съд за произнасяне по съществуващото на спора;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски в производството пред двете инстанции.

Основания и основни доводи

Жалбата е подадена от Makro Autoservicio Mayorista S.A. срещу решението от 12 март 2015 г. по дело T-269/12, Makro Autoservicio Mayorista S.A./Комисия, с което Общият съд отхвърля като недопустимо искането за отмяна на Решение на Комисията СОМ (2010) 22 окончателен, тъй като това решение не засяга пряко жалбоподателя.

Според жалбоподателя Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като при прилагане на решението на Комисията испанските власти не разполагат със свобода на преценка по отношение на неговите последици, така че жалбоподателят е засегнат пряко от това решение.

В частност жалбоподателят излага следните основания за обжалване:

- Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че националните власти имат право на преценка при прилагането на спорното решение по отношение на жалбоподателя.
- Дори националните власти да имаха право на преценка, което в случая не е така, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като само съществуването на право на преценка не е достатъчно, за да изключи наличието на пряко засягане.
- Общият съд е допуснал грешка при правната квалификация на доказателствата или ги е изопачил.

Жалба, подадена на 2 юни 2015 г. от Vestel Iberia, SL срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 12 март 2015 г. по дело T-249/12, Vestel Iberia/Комисия

(Дело C-265/15 P)

(2015/C 294/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Vestel Iberia (представители: P. De Baere и P. Muñiz, адвокати)

Други страни в производството: Европейска комисия, Кралство Испания

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени изцяло решението на Общия съд по дело T-249/12;
- да обяви жалбата за допустима;
- да върне делото на Общия съд за произнасяне по съществуващото на спора;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски в производството пред двете инстанции.

Основания и основни доводи

Жалбата е подадена от Vestel Iberia S.L. срещу решението от 12 март 2015 г. по дело T-249/12, Vestel Iberia S.L./Комисия, с което Общият съд отхвърля като недопустимо искането за отмяна на Решение на Комисията COM (2010) 22 окончателен, тъй като това решение не засяга пряко жалбоподателя.

Според жалбоподателя Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като при прилагане на решението на Комисията испанските власти не разполагат със свобода на преценка по отношение на неговите последици, така че жалбоподателят е засегнат пряко от това решение.

В частност жалбоподателят излага следните основания за обжалване:

- Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че националните власти имат право на преценка при прилагането на спорното решение по отношение на жалбоподателя.
- Дори националните власти да имаха право на преценка, което в случая не е така, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като само съществуването на право на преценка не е достатъчно, за да изключи наличието на пряко засягане.
- Общият съд е допуснал грешка при правната квалификация на доказателствата или ги е изопачил.

Жалба, подадена на 3 юни 2015 г. от Central Bank of Iran срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 25 март 2015 г. по дело T-563/12, Central Bank of Iran/Съвет на Европейския съюз

(Дело C-266/15 P)

(2015/C 294/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Central Bank of Iran (представители: M. Lester и Z. Al-Rikabi, Barristers)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- Да отмени решението на Общия съд от 25 март 2015 г. по дело T-563/12;
- да отмени оспорените мерки, доколкото те се прилагат към жалбоподателя; и
- да осъди Съветът да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя в както в първоинстанционното производство, така и в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Central Bank of Iran обжалва решението на Общия съд от 25 март 2015 г. по дело T-563/12, с което се отхвърля жалбата ѝ за отмяна на нейното включване в Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 г. ⁽¹⁾ и в Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 г. ⁽²⁾ Жалбоподателят изтъква четири правни основания в подкрепа на своята жалба.

Правно основание А: Общият съд е допуснал грешка като е приел, че Съветът правилно е преценил дали някой от критериите за вписване в оспорваните мерки е бил изпълнен

Общият съд погрешно е схванал услугите, предоставени от жалбоподателя в съответствие с валутното и банково право на Иран, като „финансова подкрепа“ на правителството на Иран по смисъла на релевантния определящ критерий. Предоставените от жалбоподателя услуги в качеството на Централна банка, като поддържане на сметки и клирингови трансакции, не представляват „финансова подкрепа“ от такава качествена и количествена значимост, че да позволяват на иранското правителство да следва ядрена програма. Всъщност, ако бъдат надлежно и пропорционално тълкувани, тези услуги в никакъв случай не представляват финансова подкрепа.

Правно основание Б: Общият съд е допуснал грешка като е приел, че Съветът е изпълнил своето задължение за мотивиране в съответствие с член 296 ДФЕС

Наличието на валутно и банково право на Иран, което определя функциите и правомощията на жалбоподателя като Централна банка на Иран не прави (противно на приетото от Общия съд) очевидно това, което Съветът определя като „финансова подкрепа“ в своите мотиви. Общият съд е сгрешил, като е приел, че Съветът не е бил длъжен да представи конкретни и специални мотиви, обясняващи как и по какъв начин той е приел, че жалбоподателят е предоставил подобна подкрепа на иранското правителство.

Правно основание В: Общият съд е допуснал грешка като е приел, че правото на защита на жалбоподателя не е било нарушено

Общият съд е допуснал грешка и като е приел, че Съветът е спазил правото на защита на жалбоподателя. Съветът не е предоставил никакво доказателство преди да вземе решението си за повторно вписване на жалбоподателя в списъка. Общият съд е допуснал грешка като е позволил на Съвета да допълни своите мотиви с позоваване на разпоредбите на валутното и банковото право на Иран, които (противно на посоченото в решението на Общия съд) не са били посочени ясно в мотивите. Жалбоподателят не се е запознал с изтъкнатите срещу него доводи и не е бил в състояние да представи адекватна защита.

Правно основание Г: Общият съд е допуснал грешка като е отхвърлил твърдението на жалбоподателя, че Съветът е нарушил необосновано и непропорционално основните права на жалбоподателя, включително правото му на защита на неговата собственост и репутация

Общият съд е трябвало да заключи, че вписването на жалбоподателя в списъка е непропорционално, поради това, че е причинило сериозни трудности на жалбоподателя и на иранския народ, няма никакво отражение върху източниците на доходи на иранското правителство, и не спомага за постигане на целта да се принуди иранското правителство да спре развитието на своята програма за разпространение на ядрено оръжие.

⁽¹⁾ Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 58).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 945/2012 на Съвета от 15 октомври 2012 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 16).

Преюдициално запитване от Hof van Cassatie (Белгия), постъпило на 8 юни 2015 г. — Rijkdienst voor Pensioenen/Willem Hoogstad; встъпила страна: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

(Дело C-269/15)

(2015/C 294/32)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Cassatie

Страни в главното производство

Жалбоподател: Rijksdienst voor Pensioenen

Ответник: Willem Hoogstad

Встъпила страна: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

Преюдициални въпроси

Следва ли член 13, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 1408/71⁽¹⁾ на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, да се тълкува в смисъл, че не допуска извършването на определени удръжки — като например удръжките по член 191, параграф 1, точка 7 от Съгласувания закон от 14 юли 1994 г. за задължителното здравно осигуряване и обезщетенията и отчисленията за фонд „солидарност“, дължими на основание на член 68 от Закон от 30 март 1994 г. относно социалните разпоредби — върху плащания от белгийска схема за допълнително доброволно пенсионно осигуряване, която не представлява „законодателство“ по смисъла на член 1, буква й) от този регламент, в случай че посочените плащания се дължат на правоимащо лице, което няма местоживеее в Белгия, и към което съгласно член 13, параграф 2, буква е) от посочения регламент се прилага схемата за социална сигурност на държавата по неговото местопребиваване?

⁽¹⁾ ОВ. L 149, стр. 2.

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 9 юни 2015 г. — Hecht-Pharma GmbH/Hohenzollern Apotheke, Inhaber Winfried Ertelt

(Дело C-276/15)

(2015/C 294/33)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Hecht-Pharma GmbH

Ответник: Hohenzollern Apotheke, Inhaber Winfried Ertelt

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли да се приеме, че член 3, точки 1 и 2 от Директива 2001/83/ЕО⁽¹⁾ не допуска национална разпоредба като предвидената в член 21, параграф 2, точка 1 от Закона за търговията с лекарствени продукти, съгласно която не е необходимо разрешение за лекарствен продукт, предназначен за приложение при хора и приготвян в аптека по доказано често издавано лекарско или зъболекарско предписание чрез прилагане на основни етапи на приготвяне, в количество до сто готови за отпускане опаковки дневно, в рамките на обичайната аптечна дейност, и предназначен за отпускане в рамките на съществуващото разрешение за аптечна дейност?

При утвърдителен отговор на първия въпрос

2. Трябва ли да се направи същият извод и когато национална разпоредба като предвидената в член 21, параграф 2, точка 1 от Закона за търговията с лекарствени продукти се тълкува в смисъл, че не е необходимо разрешение за лекарствен продукт, предназначен за приложение при хора и приготвян в аптека по доказано често издавано лекарско или зъболекарско предписание чрез прилагане на основни етапи на приготвяне, в количество до сто готови за отпускане опаковки дневно, в рамките на обичайната аптечна дейност, и предназначен за отпускане в рамките на съществуващото разрешение за аптечна дейност, при условие че лекарственият продукт или се отпуска всеки път на даден пациент по лекарско предписание, което не трябва задължително да е налице още преди приготвянето, или се изготвя в аптека, в съответствие с предписанията на фармакопеята, и е предназначен за директно отпускане на пациентите?

⁽¹⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3).

**Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 9 юни 2015 г. —
ServopraX GmbH/Roche Diagnostics Deutschland GmbH**

(Дело C-277/15)

(2015/C 294/34)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: ServopraX GmbH

Ответник: Roche Diagnostics Deutschland GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли диагностично медицинско изделие *in vitro* за самотестване с цел измерване на кръвната захар, което носи маркировката „ЕО“, предвидена в член 16 от Директива 98/79/ЕО ⁽¹⁾, и отговаря на съществените изисквания, посочени в член 3 и приложение I към Директивата, и за което производителят в държава членка А (в конкретния случай — Обединеното кралство) е извършил оценка на съответствието съгласно член 9 от Директивата, да бъде подложено на нова или допълнителна оценка на съответствието съгласно посочения член 9 от трето лице, преди то да пусне изделието на пазара в държава членка Б (в конкретния случай — Федерална република Германия) в опаковки, върху които са посочени указания на различния от официалния език на държавата членка А официален език на държавата членка Б (в конкретния случай на немски вместо на английски език), и които са придружени от указанията за употреба на официалния език на държавата членка Б вместо на държавата членка А?
- 2) Има ли значение в това отношение дали приложените от третото лице указания за употреба отговарят буквално на информацията, която производителят на изделието използва в рамките на търговията в държавата членка Б?

⁽¹⁾ Директива 98/79/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 година относно диагностичните медицински изделия *in vitro* (ОВ L 331, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 25, стр. 5), изменена с Директива 2011/100/ЕС на Комисията от 20 декември 2011 г. (ОВ L 341, стр. 50).

**Жалба, подадена на 10 юни 2015 г. от Alexandre Borde и Carbonium срещу определението,
постановено от Общия съд (трети състав) на 25 март 2015 г. по дело T-314/14, Borde и Carbonium/
Комисия**

(Дело C-279/15 P)

(2015/C 294/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Alexandre Borde и Carbonium SAS (представител: A.V.H. Herzberg, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

- да отмени решението на Общия съд от 25 март 2015 г., като:
  - а) отхвърли исканията като недопустими и
  - б) постанови жалбоподателите да понесат направените от тях разноски и тези на Комисията.
- да приеме за допустимо искането на жалбоподателите за отмяна;
  - и
  - а) да постанови окончателно решение по спора;
    - или, алтернативно
  - б) да върне делото на Общия съд за постановяване на решение по същество;
- алтернативно: да върне делото на Общия съд за преценка на допустимостта при разглеждането на делото по същество и да постанови съответно решение;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски на основание член 184, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда на Европейския съюз.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват, че отхвърлянето на искането им за отмяна е незаконно, тъй като: (i) Общият съд е направил неточно и изопачено изложение на фактите, пренебрегвайки по този начин правото на жалбоподателите да бъдат изслушани; (ii) прилагайки член 263, параграф 4 ДФЕС, Общият съд неправилно е ограничил обжалваемите актове по смисъла на член 288 ДХЕС; (iii) Общият съд е допуснал грешка в преценката си, че оспорените мерки не представляват решения по смисъла на член 288, параграф 4 ДФЕС; (iv) прилагайки член 263, параграф 4 ДФЕС, Общият съд неправилно е счел за решаващо дали обжалваният акт е „самостоятелен по отношение на договорното съдържание“ и не е взел предвид други релевантни фактори; (v) прилагайки член 263, параграф 4 ДФЕС, Общият съд неправилно е приложил разработените критерии за двустранни дела спрямо тристранно дело; (vi) Общият съд не е зачел правото на жалбоподателите на ефективни съдебни средства за защита като защитено по силата на Европейската конвенция за правата на човека и Хартата на основните права на Европейския съюз.

Преподициално запитване от **Oberlandesgericht München** (Германия), постъпило на 11 юни 2015 г. — **Soha Sahyouni/Raja Mamisch**

(Дело C-281/15)

(2015/C 294/36)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht München

Страни в главното производство

Жалбоподател: Soha Sahyouni

Ответник: Raja Mamisch

Преюдициални въпроси

- 1) Обхватът на Регламент (ЕС) № 1259/2010 на Съвета от 20 декември 2010 година относно осъществяването на засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла ⁽¹⁾, както е определен в член 1 от него, включва ли и т.нар. прекратяване на брака с частноправен акт (Privatscheidung), в случая — от духовен съд в Сирия въз основа на шериата?

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:
  - а) При проверката дали разводът може да бъде признат съгласно националното право следва ли да се приложи и член 10 от Регламент (ЕО) № 1259/2010?

  - б) В случай на утвърдителен отговор на буква а) от втория въпрос:
    - (1) Следва ли съпоставката, според която правото на сезирания съд предвижда достъп до развод и за другия съпруг, но поради неговия пол го свързва с други процесуално- и материалноправни предпоставки в сравнение с достъпа на първия съпруг, да се вземе предвид абстрактно,

    - или

    - (2) действието на нормата зависи от това дали приложението на абстрактно дискриминационното чуждестранно право и в отделния случай — т.е. конкретно — е дискриминационно?

  - в) В случай на утвърдителен отговор на буква б) от втория въпрос:

Съгласието на дискриминирания съпруг с развода — и под формата на надлежно приемане на обезщетение — основание ли е за неприлагане на тази норма?

⁽¹⁾ ОВ L 343, стр. 10.

Преюдициално запитване от Verwaltungsgerecht Braunschweig (Германия), постъпило на 11 юни 2015 г. — Queisser Pharma GmbH & Co. KG/Федерална република Германия

(Дело C-282/15)

(2015/C 294/37)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Braunschweig

Страни в главното производство

Жалбоподател: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Ответник: Федерална република Германия

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли членове 34, 35 и 36 от Договора за функционирането на Европейския съюз, във връзка с член 14 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която забранява производството и обработката и/или пускането на пазара на хранителна добавка, съдържаща аминокиселини (в случая: L-хистидин), освен ако при наличието на определени други условия за това е предоставено временно разрешение за дерогация, по отношение на което националният орган има право на преценка?
- 2) Следва ли от структурата на членове 14, 6, 7, 53 и 55 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните, че национални забрани на отделни храни или хранителни съставки могат да бъдат налагани само при посочените в тези членове условия и означава ли това, че не се допуска национална правна уредба като описаната в първия въпрос?
- 3) Следва ли член 8 от Регламент (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно влагането на витамини, минерали и някои други вещества в храните⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като описаната в първия въпрос?

⁽¹⁾ ОВ L 31, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68.

⁽²⁾ ОВ L 404, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 59, стр. 102.

**Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 11 юни
2015 г. — X, друга страна в производството: Staatssecretaris van Financiën**

(Дело C-283/15)

(2015/C 294/38)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Касатор: X

Ответник по касационната жалба: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбите на ДФЕС относно свободното движение да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която живеещият в Испания гражданин на Съюза, около 60 % от трудовите доходи на когото се облагат с данък в Нидерландия и около 40 % — в Швейцария, не може да приспадне своите отрицателни доходи от собственото си и лично ползвано жилище в Испания от обложените си в Нидерландия трудови доходи, дори ако получава в държавата по местожителството си — Испания — толкова нисък доход, че гореспомнатите отрицателни доходи да не могат да доведат до намаляване на дължимия от него данък за съответната година в държавата по местожителство?

- 2) а) При утвърдителен отговор на първия въпрос: трябва ли всяка държава членка, в която съответният гражданин на Съюза получава част от своите доходи, да отчита в този случай пълния размер на гореспоменатите отрицателни доходи? Или това задължение важи само за една от съответните държави по заетостта, и ако да, за коя от тях? Или пък всяка от държавите по заетостта (различни от държавата по местожителство) трябва да позволи приспадането на част от тези отрицателни доходи? В последния случай, как следва да се определи тази подлежаща на приспадане част?
- б) В тази връзка от определящо значение ли е в коя държава членка фактически се полага трудът, или пък коя държава членка има правомощието да обложи с данък доходите, получени от посочения труд?
- 3) Различен ли ще е отговорът на двете части от втория въпрос, ако едната от държавите, в които съответният гражданин на Съюза получава доходите си, е Швейцария, която не е държава — членка на Европейския съюз, и също така не е част от Европейското икономическо пространство?
- 4) Доколко в това отношение е релевантен въпросът дали правната уредба на държавата по местожителство на данъчнозадълженото лице (в случая Испания) предвижда възможност за приспадане на лихвата по ипотечен кредит за собственото жилище на това лице, както и възможност за прихващане на произтичащите от това данъчни загуби през съответната година от евентуалните доходи от тази държава през следващи години?

**Преюдициално запитване от Finanzgericht München (Германия), постъпило на 15 юни 2015 г. —
Medical Imaging Systems GmbH (MIS)/Hauptzollamt München**

(Дело C-288/15)

(2015/C 294/39)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht München

Страни в главното производство

Жалбоподател: Medical Imaging Systems GmbH (MIS)

Ответник: Hauptzollamt München

Преюдициален въпрос

Външният вид или предназначението на стоката ли е единствено определящ критерий за нейното класиране в подпозиция 6211 33 10 00 0 от Комбинираната номенклатура⁽¹⁾, отнасяща се до „Работни облекла“, или пък трябва да се вземат предвид — при прилагане на Общо правило 3, буква б) — онези компоненти на стоката, които ѝ придават нейния основен характер?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 927/2012 на Комисията от 9 октомври 2012 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 304, стр. 1).

**Преюдициално запитване от Krajský súd v Prešove (Словакия), постъпило на 15 юни 2015 г. —
Jozef Grundza**

(Дело C-289/15)

(2015/C 294/40)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Krajský súd v Prešove

Страни в главното производство

Jozef Grundza

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 7, параграф 3 и член 9, параграф 1, буква г) от Рамковото решение (¹) да се тълкуват в смисъл, че условието за двойна наказуемост се счита за изпълнено единствено когато деянията, за които се отнася подлежащото на признаване съдебно решение, са наказуеми *in concreto*, т.е. въз основа на конкретна преценка на случая (независимо от състава или наименованието му), включително съгласно закона на изпълняващата държава, или — за да е изпълнено това условие — е достатъчно деянието по принцип (*in abstracto*) да е наказуемо и съгласно закона на изпълняващата държава?

(¹) Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз (ОВ L 327, стр. 27).

Преюдициално запитване от Vergabekammer Südbayern (Германия), постъпило на 16 юни 2015 г. — Hörmann Reisen GmbH/Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

(Дело C-292/15)

(2015/C 294/41)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Vergabekammer Südbayern

Страни в главното производство

Жалбоподател: Hörmann Reisen GmbH

Ответник: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

Преюдициални въпроси

- 1) По отношение на производството за възлагане на обществени поръчки по член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 (¹) във връзка с Директива 2004/18/ЕО (²), съответно Директива 2014/24/ЕС (³) по правило само разпоредбите на тези директиви ли се прилагат, така че разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1370/2007, които предвиждат нещо различно от посочените директиви, не следва да бъдат прилагани по отношение на това производство?
- 2) В това отношение допустимостта на подизпълнението в контекста на производството за възлагане на обществени поръчки по член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 във връзка с Директива 2004/18/ЕО, съответно Директива 2014/24/ЕС, единствено в съответствие с развитите в практиката на Съда във връзка с Директива 2004/18/ЕО правила и с разпоредбата на член 63, параграф 2 от Директива 2014/24/ЕС ли се определя, или пък в отклонение от тези разпоредби в подобно производство за възлагане възлагащият орган може съгласно член 4, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 да изисква от оферентите самостоятелно да извършат определена в проценти част от услугите (изчислена според километрите по разписание)?

- 3) Ако спрямо производството за възлагане на обществени поръчки по член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 във връзка с Директива 2004/18/ЕО, съответно Директива 2014/24/ЕС, се прилага член 4, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1370/2007, има ли възлагащият орган свобода на преценка с оглед на съображение 19 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 при определянето на частта от услугите, които оферентите трябва самостоятелно да извършат, така че изискването на възлагащия орган към оферентите за самостоятелно изпълнение на възлизаща на 70 % част от услугите, изчислена според километрите по разписание, да може да се приеме за обосновано?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, стр. 1).
- ⁽²⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116).
- ⁽³⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО текст от значение за ЕИП (ОВ L 94, стр. 65).

Преюдициално запитване от Sø- og Handelsretten (Дания), постъпило на 18 юни 2015 г. — Ferring Lægemidler A/S, от името на Ferring B.V./Orifarm A/S

(Дело C-297/15)

(2015/C 294/42)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Sø- og Handelsretten

Страни в главното производство

Ищец: Ferring Lægemidler A/S, от името на Ferring B.V.

Ответник: Orifarm A/S

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 7, параграф 2 от Директива 2008/95/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките и относимата съдебна практика да се тълкуват в смисъл, че притежателят на марка може законосъобразно да се противопостави на продължаващо пускане на пазара на лекарствен продукт от паралелен вносител, който е препаковал лекарствения продукт в нова външна опаковка и е поставил отново марката върху нея, в случай че притежателят на марката е пуснал на пазара лекарствения продукт в един и същ обем и размер опаковки във всички държави от ЕИП, в които се продава лекарственият продукт?
- 2) Различен ли ще бъде отговорът на първия въпрос, ако притежателят на марката е пуснал на пазара лекарствения продукт в два различни размера опаковки (съдържащи 10 бройки и 1 бройка) както в държавата на износ, така и в държавата на внос, а вносителят е закупил опаковки, съдържащи 10 бройки в държавата на износ, и ги е препаковал в опаковки, съдържащи 1 бройка, върху които отново е поставил марката, преди продуктите да бъдат пуснати на пазара в държавата на внос?

⁽¹⁾ ОВ L 299, стр. 25.

Преюдициално запитване от Tribunal administratif (Люксембург), постъпило на 19 юни 2015 г. — Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser/Directeur de l'administration des contributions directes

(Дело C-300/15)

(2015/C 294/43)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser

Ответник: Directeur de l'administration des contributions directes

Преюдициален въпрос

Допуска ли принципът на свободно движение на работници, закрепен по-специално в член 45 ДФЕС, разпоредбите на член 139ter, параграф 1 от изменения Закон от 4 декември 1967 г. за данъка върху доходите, доколкото те предоставят право на предвидения в тях данъчен кредит само на лицата, които притежават данъчна карта?

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 19 юни 2015 г. — Marc Soulier, Sara Doke/ministre de la Culture et de la Communication, Premier ministre

(Дело C-301/15)

(2015/C 294/44)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Marc Soulier, Sara Doke

Ответник: ministre de la Culture et de la Communication, Premier ministre

Преюдициален въпрос

Горепосочените разпоредби от Директива 2001/29/ЕО⁽¹⁾ допускат ли нормативна уредба като разгледаната в точка 1 от [настоящия] акт, която възлага на лицензираните дружества за събиране и разпределяне на възнаграждения да упражняват правото за разрешаване на възпроизвеждане и на представяне в цифрова форма на „изчерпани книги“, като същевременно позволява при определени условия на авторите на такива книги или на носителите на авторските права върху тях да възразяват срещу упражняването на това право или да го прекратяват?

⁽¹⁾ Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).

Преюдициално запитване от Juzgado Contencioso-Administrativo Tarragona (Испания), постъпило на 19 юни 2015 г. — Correos y Telégrafos S.A./Ayuntamiento de Vila Seca

(Дело C-302/15)

(2015/C 294/45)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Contencioso-Administrativo Tarragona

Страни в главното производство

Жалбоподател: Correos y Telégrafos S.A.

Ответник: Ayuntamiento de Vila Seca

Преюдициален въпрос

Допускат ли член 107 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 7 от Директива 2008/6/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 20 февруари 2008 година за изменение на Директива 97/67/ЕО ⁽²⁾ с оглед пълното изграждане на вътрешния пазар на пощенски услуги в Общността национална правна уредба, в която освобождаването от публични парични задължения, свързани с извършването на универсалната пощенска услуга, се въвежда като начин на финансиране на посочената дейност?

⁽¹⁾ ОВ L 52, стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 15, стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 12.

Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 24 юни 2015 г. — Delta Air Lines Inc./Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthe Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen, Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen

(Дело C-305/15)

(2015/C 294/46)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Delta Air Lines Inc.

Ответници: Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthe Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen, Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 5 и 7 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. да се тълкуват в смисъл, че пътниците на авиокомпаниите могат да имат право на повече от едно обезщетение по този регламент въз основа на една и съща резервация, когато полетът, към който опериращият въздушен превозвач ги е прехвърлил, е отменен или е закъснял с повече от три часа, в резултат на което обезщетението по член 7 от същия регламент не би било с фиксиран размер, а би зависело от броя на отменените полети или от значимостта на отмяната и следователно от закъснението?

- 2) Как евентуален положителен отговор на първия въпрос би могъл да се съвмести с принципа, установен в решение на Съда на ЕС от 19 ноември 2009 г. по дело *Sturgeon* и др. (C-402/07 и C-432/07, ECLI:EU:C:2009:716), че член 5 от споменатия регламент трябва да се тълкува в смисъл, че пътниците на закъснели полети следва да се приравнят на пътници на отменени полети за целите на прилагането на правилата за обезщетяване, след като в решение от 23 октомври 2012 г. по дело *Nelson* и др. (C-581/10 и C-629/10, ECLI:EU:C:2012:657) Съдът на ЕС приема, че закъснения над три часа не се вземат предвид при изчисляването на обезщетението с фиксиран размер?

(¹) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 25 юни 2015 г. — Vincent Deroo-Blanquart/Sony Europe Limited, правопреемник на Sony France SA

(Дело C-310/15)

(2015/C 294/47)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vincent Deroo-Blanquart

Ответник: Sony Europe Limited, правопреемник на Sony France SA

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 5 и 7 от Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар (¹) да се тълкуват в смисъл, че свързаната оферта, при която компютърът се продава с предварително инсталиран софтуер, представлява заблуждаваща нелоялна търговска практика, когато производителят на компютъра е предоставил чрез посредничеството на своя дистрибутор информация за всяка една от предварително инсталираните софтуерни програми, но не е уточнил стойността на всяка от тях?
- 2) Трябва ли член 5 от Директива 2005/29 да се тълкува в смисъл, че свързаната оферта, при която компютърът се продава с предварително инсталиран софтуер, представлява нелоялна търговска практика, когато производителят на компютъра не оставя на потребителя друг избор, освен да приеме този софтуер или да се откаже от продажбата?
- 3) Трябва ли член 5 от Директива 2005/29 да се тълкува в смисъл, че свързаната оферта, при която компютърът се продава с предварително инсталиран софтуер, представлява нелоялна търговска практика, когато потребителят е в невъзможност да получи от същия производител компютър без софтуер?

(¹) ОВ L 149, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260.

Преюдициално запитване от **Korkein oikeus (Финландия)**, постъпило на 25 юни 2015 г. —
TrustBuddy AB/Lauri Pihlajaniemi

(Дело C-311/15)

(2015/C 294/48)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: TrustBuddy AB

Ответник: Lauri Pihlajaniemi

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 3, буква б) от Директива 2008/48/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета да се тълкува в смисъл, че за кредитор следва да се счита и търговец, който предлага по интернет така наречените peer-to-peer кредити на потребители и упражнява спрямо тях обичайно принадлежащото на кредитора право да взема решения относно условията, предоставянето и събирането на кредита, въпреки че средствата за кредитите се осигуряват от анонимни частноправни лица и остават отделени от имуществото на търговеца?

⁽¹⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, стр. 66).

Преюдициално запитване от **Tribunal de commerce de Paris (Франция)**, постъпило на 25 юни 2015 г. — **Eco-Emballages SA/Sphère France SAS, Schweitzer SAS, Carrefour Import SAS, Tissue France SCA, SCA Hygiène Products SAS, WEPA Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Delipapier, CMC France SARL, Paul Hartmann SA, Wepa Lille SAS, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS, Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Scamark SAS, Système U Centrale Nationale SAS**

(Дело C-313/15)

(2015/C 294/49)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de commerce de Paris

Страни в главното производство

Ищец: Eco-Emballages SA

Ответници: Sphère France SAS, Schweitzer SAS, Carrefour Import SAS, Tissue France SCA, SCA Hygiène Products SAS, WEPA Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Delipapier, CMC France SARL, Paul Hartmann SA, Wepa Lille SAS, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS, Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Scamark SAS, Système U Centrale Nationale SAS

Преюдициален въпрос

Понятието за опаковка, определено в член 3 от Директива 94/62/ЕО, изменена с Директива 2004/12/ЕО⁽¹⁾, включва ли „шпулите“ (ролки, тръби и цилиндрични вложки), около които се навиват гъвкави материали като хартия, пластмасово фолио, продавани на потребителите?

⁽¹⁾ Директива 2004/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година за изменение на Директива 94/62/ЕО относно опаковките и отпадъците от опаковки (ОВ L 47, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 43, стр. 337).

Иск, предявен на 26 юни 2015 г. — Европейска комисия/Френска република**(Дело C-314/15)**

(2015/C 294/50)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: О. Veunet и Е. Manhaeve)

Ответник: Френска република

Искания на ищеца

— да приеме за установено, че като не е осигурила вторичното пречистване или друга равностойна обработка на градските отпадъчни води на 15 агломерации с население между 10 000 и 15 000 еквивалент жители за всички зауствания извън чувствителните зони или с еквивалент жители между 2 000 и 10 000 за всички зауствания в сладки води и устия, Френската република не е изпълнила задълженията, които има по силата на член 4, параграфи 1 и 3 от Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води⁽¹⁾,

— да осъди Френската република да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В иска си Комисията твърди, че Франция е допуснала нарушение, като не е изпълнила правилно Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води в 15 агломерации.

По силата на член 4, параграфи 1 и 3 от Директива 91/271/ЕИО агломерациите с еквивалент жители (ЕЖ) между 10 000 и 15 000 за всички зауствания извън чувствителните зони или с еквивалент жители между 2 000 и 10 000 за всички зауствания в сладки води и устия трябва да бъдат съоръжени с канализационни системи за градски отпадъчни води и да бъдат подложени на вторично пречистване или на друга равностойна обработка най-късно до 31 декември 2005 г.

⁽¹⁾ ОВ L 135, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43.

Преюдициално запитване от Cour constitutionnelle (Люксембург), постъпило на 29 юни 2015 г. — ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/Великото херцогство Люксембург**(Дело C-321/15)**

(2015/C 294/51)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle

Страни в главното производство

Жалбоподател: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Ответник: Великото херцогство Люксембург

Преюдициален въпрос

Съвместим ли е член 13, параграф 6 от изменения Закон от 23 декември 2004 г. за въвеждане на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове с Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета⁽¹⁾, по-конкретно с общата структура на предвидената в нея схема за търговия с квоти, доколкото той позволява на компетентния министър да изисква цялостно или частично връщане без обезщетение на квотите, които са издадени в съответствие с член 12, параграфи 2 и 4 от същия закон, но не са използвани, като този въпрос се разширява с въпроса за действителното съществуване, дори, при утвърдителен отговор, за квалификацията на връщането на квоти, които са издадени, но не са използвани, както и с въпроса за евентуалната квалификация на тези квоти като обект на собственост.?

⁽¹⁾ ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78.

**Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 2 юли 2015 г. — TDC A/S/
Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet**

(Дело С-327/15)

(2015/С 294/52)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: TDC A/S

Ответник: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Преюдициални въпроси

- 1) Изключва ли Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за универсалната услуга“) ⁽¹⁾, включително член 32, възможността дадена държава членка да установи правила, които да не позволяват на предприятия да искат от тази държава членка на самостоятелно основание възстановяване на нетните разходи за предоставяне на допълнителни задължителни услуги, попадащи в обхвата на глава II от тази директива, при положение че печалбата, реализирана от предприятието при предоставянето на други услуги в обхвата на задължението му за предоставяне на универсална услуга по глава II от тази директива, надвишава загубите във връзка с предоставянето на допълнителните задължителни услуги?
- 2) Изключва ли Директивата за универсалната услуга възможността дадена държава членка да установи правила, които да позволяват на предприятията да искат възстановяване от тази държава членка на нетните разходи за допълнителни задължителни услуги, които не попадат в обхвата на глава II от тази директива, единствено когато нетните разходи представляват неприемлива тежест за предприятията?

- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос, може ли държавата членка да прецени, че не е налице неприемлива тежест при предоставянето на допълнителни задължителни услуги, които не попадат в обхвата на глава II от тази директива, ако като цяло предприятието е реализирало печалба от предоставянето на тези услуги, при положение че същото предприятие е носител на задължение за предоставяне на универсална услуга, включително за предоставяне на услуги, които предприятието би предоставяло, дори и ако не беше носител на задължението за предоставяне на универсална услуга?
- 4) Изключва ли Директивата за универсалната услуга възможността дадена държава членка да установи правила, съгласно които нетните разходи на дадено предприятие, които са във връзка с предоставянето на универсална услуга в съответствие с глава II от тази директива, следва да се изчисляват като разлика между целия приход и разходите във връзка с предоставянето на въпросната услуга, включително онези приходи и разходи, които би реализирало предприятието, дори и ако не беше носител на задължението за предоставяне на универсална услуга?
- 5) Ако въпросните национални правила (вж. въпроси 1 — 4) се прилагат за допълнителна задължителна услуга, която трябва да се предоставя не само в Дания, но и в Дания, и в Гренландия, като последната съгласно приложение II към ДФЕС е отвъдморска страна или територия, отговорите на въпроси 1 — 4 прилагат ли се и за изискванията по отношение на Гренландия, в случай че датските органи възлагат задължението на установено в Дания дружество, което не развива друга дейност в Гренландия?
- 6) От какво значение за отговорите на въпроси 1 — 5 са: член 107, параграф 1 ДФЕС, член 108, параграф 3 ДФЕС и Решение на Комисията от 20 декември 2011 година относно прилагането на член 106, параграф 2 ДФЕС за държавната помощ под формата на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес ⁽²⁾?
- 7) От какво значение за отговорите на въпроси 1 — 5 е принципът за минимално нарушаване на конкуренцията, установен по-специално в член 1, параграф 2, член 3, параграф 2 и съображения 4, 18, 23 и 26 от Директивата за универсалната услуга, и в част Б от приложение IV към същата?
- 8) В случай че разпоредбите на Директивата за универсалната услуга не допускат национални механизми като посочените в първи, втори и четвърти въпрос, имат ли директен ефект тези разпоредби или предвидените в тях пречки?
- 9) Какви по-конкретни фактори следва да се имат предвид при преценка дали определеният на национално ниво срок за прилагане, като описания в точка 3.17, и самото му прилагане са в съответствие с принципите на лоялно сътрудничество, равностойност и ефективност, залегнали в правото на ЕС?

⁽¹⁾ ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213.

⁽²⁾ ОВ L 7, 2012 г., стр. 3.

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 3 юли 2015 г. — Maria Cristina Elisabetta Ornano/Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero

(Дело C-335/15)

(2015/C 294/53)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Maria Cristina Elisabetta Ornano

Ответници: Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли член 11, първи параграф, точка 1, точка 2, буква б), и точка 3, и последните две съображения от Директива 92/85/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 19 октомври 1992 г., както и член 157, параграфи 1, 2, и 4, ДФЕС (предишен член 141 ДЕО), член 158 ДФЕС (предишен член 142 ДЕО), с оглед на неговата разпоредба, че „държави[те] членки [1] се стремят да запазят съществуващото съответствие в схемите за платен отпуск“, разпоредбите на членове 2, параграф 2, буква в), и 14, параграф 1, буква в), както и член 15 и съображения 23 и 24 от Директива 2006/54/ЕО ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година, и накрая член 23 от Хартата на основните права на Европейския съюз национално законодателство, което съгласно член 3, първа алинея от Закон № 27 от 19 февруари 1981 г. в неговата редакция преди изменението, въведено с член 1, параграф 325 от Закон № 311 от 30 декември 2004 г., не е позволявало предвиденото в него допълнително възнаграждение за изпълнение на съдийски функции да се изплаща за периодите на задължителен отпуск по майчинство преди 1 януари 2005 г.?

⁽¹⁾ Директива 92/85/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работници и на работнички родиници или кърмачки (Десета специална директива по смисъла на член 16, параграф 1 от Директива 89/391/ЕИО) (ОВ L 348, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 3).

⁽²⁾ Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) (ОВ L 204, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262).

Жалба, подадена на 6 юли 2015 г. от Европейския омбудсман срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 29 април 2015 г. по дело T-217/11, Staelen/Европейски омбудсман

(Дело C-337/15 P)

(2015/C 294/54)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейски омбудсман (представител: G. Grill)

Друга страна в производството: Claire Staelen

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда главно:

— да отмени решението на Общия съд по дело T-217/11 (1), доколкото той е достигнал до заключението: (а) че омбудсманът е допуснал множество закононарушения, които представляват достатъчно сериозни нарушения на правото на Съюза, (б) че наличието на морални вреди е било установено и (в) че е налице причинно-следствена връзка между установените от Общия съд закононарушения и тези морални вреди и (2) доколкото е осъдил омбудсмана да заплати обезщетение в размер на 7 000 EUR;

— да отхвърли искането като неоснователно, ако отмени решението на Общия съд;

и при условията на евентуалност:

— да върне делото на Общия съд, ако отмени решението на Общия съд, и

— да се произнесе по разноските по справедливост.

Основания и основни доводи

Омбудсманът основава жалбата си на множество допуснати грешки в правото.

На първо място, той счита, че Общият съд е допуснал грешка в правото, като е приел, че простото нарушение на принципа на дължимата грижа е достатъчно, за да се приеме за установено наличието на достатъчно сериозно нарушение. Омбудсманът счита, че тази теза на Общия съд не е в съответствие със съдебната практика в материята на извъндоговорната отговорност, която изисквала да бъде установено достатъчно сериозно нарушение на правна норма, предназначена да предоставя права на частни лица и която подчертавала, че решаващият критерий да се приеме, че това условие е изпълнено бил явното и сериозно нарушаване от съответната институция на границите на свободата и на преценка. Общият съд бил пропуснал да вземе предвид особеностите на функциите на омбудсмана и в частност факта, че последният разполага с твърде широка свобода на преценка при извършването на проверки.

На второ място, омбудсманът оспорва и тълкуването на Общия съд относно факта, че когато извършва проверка и когато дадена институция е длъжна да му даде убедителни обяснения, това не го освобождава от отговорността да се увери в съществуването на фактите, на които почиват тези обяснения, по-специално когато посочените обяснения представляват единственото основание на констатацията му за липса на случаи на лошо управление. Омбудсманът счита всъщност, че институциите са длъжни да му предоставят сведения, които са верни и че е легитимно той да основе заключенията си върху сведенията, които са му били предоставени, доколкото не съществуват доказателства, които биха могли да оспорят достоверността на предоставените сведения. От тази гледна точка омбудсманът поддържа, че не е имало никакво основание да се опасява, че предоставените сведения не отговарят на фактите.

На трето място, макар омбудсманът да споделя констатацията на Общия съд, че някои от отговорите на омбудсмана са били формулирани в разумен срок, омбудсманът оспорва, че това допуснато от него нарушение на правото на Съюза може да бъде квалифицирано като достатъчно сериозно. В резултат на това извъндоговорната отговорност на Съюза не може да бъде ангажирана.

На четвърто място, омбудсманът счита, че Общият съд е допуснал грешка в правото, като не е представил никакво обяснение във връзка с квалифицирането като морални вреди на накръняването на доверието на г-жа Staelen по отношение на омбудсмана.

На последно място омбудсманът оспорва наличието на причинно-следствена връзка между изтъкнатите закононарушения и загубеното доверие към него от страна на г-жа Staelen.

Жалба, подадена на 7 юли 2015 г. от Claire Staelen срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 29 април 2015 г. по дело T-217/11, Staelen/Европейски омбудсман

(Дело C-338/15 P)

(2015/C 294/55)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Claire Staelen (представител: V. Olona, avocate)

Друга страна в производството: Европейски омбудсман

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени решението от 29 април 2015 г. от Общия съд по дело T-217/11 (Staelen/Европейски омбудсман);

— в съответствие с това, да вземе предвид искането на жалбоподателя за обезщетение за морални вреди, претърпени в резултат на поведението на насрещната страна, оценени от жалбоподателя в размер на 50 000 EUR;

- да се произнесе по направените от жалбоподателя искания пред първата инстанция, с изключение на искането му за обезщетение за морални вреди;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски пред двете инстанции.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата си, изведени едновременно от грешки в правото и от изопачаване на факти.

На първо място жалбоподателят счита, че Общият съд е допуснал грешка в правото, както и изопачаване на фактите, доколкото жалбоподателят бил отказал проверката по собствена инициатива на омбудсмана. Общият съд също така бил изопачил предмета на жалбата.

На второ място той поддържа, че Общият съд е допуснал грешка в правото, като е тълкувал неправилно член 288 ДФЕС, както и Решение 94/262⁽¹⁾, лишавайки ги от полезен ефект.

На трето място той изтъква, че Общият съд е извършил изопачаване на фактите относно продължителността на дискриминацията на вписването в списъка на подходящите кандидати.

На четвърто място той се упреква Общия съд, че е изопачил фактите и е допуснал грешка в правото, като е счел, че омбудсманът не е нарушил задължението си за прозрачност и за дължимата грижа.

На пето място той упреква Общия съд, че е отхвърлил прилагането на решението на председателя на Европейския парламент от 23 февруари 2003 г., както и Кодекса за добро поведение на администрацията.

На последно място той счита, че погрешно Общият съд е приел, че омбудсманът не е трябвало да разглежда унищожаването на цялото досие на конкурса.

⁽¹⁾ Решение 94/262/ЕОВС, ЕО, Евратом на Европейския парламент от 9 март 1994 година относно правилата и общите условия за изпълнението на функциите на омбудсмана (ОВ L 113, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 132).

**Жалба, подадена на 10 юли 2015 г. от Европейска комисия срещу решението, постановено от
Общия съд (четвърти състав) на 29 април 2015 г. по дело T-470/11, Total и Elf Aquitaine/Комисия**

(Дело C-351/15 P)

(2015/C 294/56)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: V. Bottka и F. Dintilhac)

Други страни в производството: Total SA, Elf Aquitaine SA

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение на Общия съд по дело T-470/11 от 29 април 2015 г.,
- да се обяви за недопустима жалбата, подадена пред Общия съд,
- да се осъдят ответниците в производството по обжалване да заплатят всички съдебни разноски по настоящото и по първоинстанционното производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Комисията посочва следните три основания.

Съгласно първото и второто основание за обжалване с обжалваното съдебно решение неправилно се отхвърля възражението за недопустимост на жалбата, повдигнато от Комисията. В рамките на първото основание за обжалване Комисията поддържа, че Общият съд е допусна грешка при прилагане на правото, като е счел, че писмата на счетоводителя на Комисията от 24 юни и 8 юли 2011 г. пораждат задължителни правни последици. Възшност писмата на счетоводителя са обикновени искания за плащане в изпълнение на Решението „Метакрилати“ и подготвят евентуално принудително изпълнение на последното в резултат от Решението на Общия съд по дело T-217/06 ⁽¹⁾, което намалява размера на глобата, наложена на Arkema, докато решението от същия ден по дело T-206/06 ⁽²⁾ (впоследствие потвърдено с Определение на Съда по дело C-421/11 P ⁽³⁾) запазва глобите на ответниците. Писмата на счетоводителя все още не са принудително изпълнение и следователно не определят „окончателното положение“ на Комисията. Освен това писмата на счетоводителя не пораждат задължителни правни последици, различни от последиците на Решението „Метакрилати“, което не подлежи на обжалване, поради изчерпване на способите за защита на жалбоподателите. Второто основание за обжалване е изведено от факта, че обжалваното съдебно решение нарушава принципите за наличие на висящ съдебен процес и за наличие на сила на пресъдено нещо, която произтича от Определението на съда по дело C-421/11 P.

Накрая, третото основание за обжалване, изведено от противоречие в мотивите, е повдигнато при условията на евентуалност, в случай че Съдът отхвърли първото и второто основание. В точка 113 Общият съд неправилно е приел, че правата на Комисията са напълно реализирани както по отношение на Arkema, така и на ответниците — солидарни длъжници, докато в точка 9 Общият съд правилно е отбелязал, че Arkema изразява съжаление, че не може да упълномощи Комисията да удържи каквато и да било сума в случай, че жалбата му пред общността юрисдикция се увенчае с успех. Това противоречие в мотивите опорочава разсъжденията на Общия съд по съществуването на делото и представлява достатъчно основание за отмяна на обжалваното решение.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2011:251

⁽²⁾ ECLI:EU:T:2011:250

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2012:60

**Жалба, подадена на 13 юли 2015 г. от Bank of Industry and Mine срещу решение, постановено от
Общия съд (първи състав) на 29 април 2015 г. по дело T-10/13, Bank of Industry and Mine/Съвет**

(Дело C-358/15 P)

(2015/C 294/57)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bank of Industry and Mine (представители: E. Rosenfeld и S. Perrotet, avocats)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението, постановено от първи състав на Общия съд на Европейския съюз по дело T-10/13, съобщено на жалбоподателя на 5 май 2015 г., с което Общият съд е отхвърлил жалбата за отмяна, подадена от дружество Bank of Industry and Mine по същото дело, и го е осъдил да заплати всички съдебни разноски,
- да уважи исканията на жалбоподателя в първоинстанционното производство,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски за производствата.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят сочи седем основания в подкрепа на жалбата си.

На първо място, жалбоподателят счита, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 99 от своето решение е констатирал, че Решение 2012/635⁽¹⁾ е било прието от Съвета на основание член 29 ДЕС, и — в точка 101 от своето решение — на тази основа е стигнал до извода, че за това решение не следва да се прилагат изискванията по член 215, параграф 2 ДФЕС. Общият съд също допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 105 от своето решение постановил, че Съветът има право да предвиди изпълнителни правомощия в съответствие с разпоредбите на член 291, параграф 2 ДФЕС. Освен това Съветът допуснал и друга грешка при прилагане на правото, като приел, че условията, предвидени за прилагането на член 291, параграф 1 ДФЕС, са изпълнени. Всъщност член 215 ДФЕС предвиждал единствената приложима процедура във връзка с ограничителните мерки. Следователно член 291, параграф 2 ДФЕС не можел да намери приложение, доколкото той се прилагал само за актове, изискващи мерки за изпълнение. Мерките за замразяване на финансови средства обаче по естеството си били изпълнителни мерки. Поради това те не могли да попаднат в материалното приложно поле на член 291, параграф 2 ДФЕС. Освен това условията за прилагане на член 291, параграф 2 ДФЕС не били изпълнени, тъй като в обжалваните решения Съветът не обосновал надлежно прилагането на тази процедура.

На второ място, жалбоподателят упреква Общия съд, че според него член 20, параграф 1, буква в) от Решение 2010/413⁽²⁾, изменено с Решение 2012/35⁽³⁾ и с Решение 2012/635, както и член 23, параграф 2, буква г) от Регламент № 267/2012⁽⁴⁾, не нарушавали принципите на правна сигурност и предвидимост, на пропорционалност, както и правото на собственост. Критерият за количественото и качествено значение, посочен в точка 79 от решението на Общия съд, не се съдържа в оспорените актове. Общият съд следователно го създал с откъслечни доводи с цел да потвърди обжалваните актове. Освен това самият критерий бил неясен, неточен и непропорционален. Следователно Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че вноската, от страна на жалбоподателя в производството по обжалване, към иранската държава представлява подкрепа по смисъла на обжалваните актове.

На трето място, жалбоподателят упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото в точки 135 и 136 от своето решение, като е постановил, че обжалваните актове са достатъчно мотивирани, въпреки че в точка 134 от същото решение Общият съд признал сам, че обжалваните актове не посочвали обхвата и по какъв начин била осигурявана подкрепата, в която е упрекнат жалбоподателят. Освен това жалбоподателят не бил в състояние при запознаване с обжалваните актове да разбере основанията, поради които е санкциониран, което доказвало недостатъчност на мотивите.

На четвърто място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 163 от своето решение приел, че липсата на преразглеждане на положението на жалбоподателя в определения срок не можела да доведе до незаконсьобразност на оставянето му в списъка със санкционирани образувания, въпреки че посоченото задължение било строго обективно.

На пето място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че обжалваните решения не накърняват основните права на жалбоподателя и не са непропорционални, въпреки че обжалваните решения били неясни и неточни. По подобен начин формулираният от Общия съд критерий за количественото и качествено значение бил произволен по същността си.

На шесто място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото в точки 179 и 183 от своето решение, като приел, че жалбоподателят подкрепял иранското правителство поради това, че правел задължителна вноска, а тя била просто данък и жалбоподателят се намирал в същото положение като обикновено данъчнозадължено лице.

На последно място, Общият съд не констатирал, че Съветът е нарушил принципа на недопускане на дискриминация, като санкционирал жалбоподателя поради това, че правел вноски към иранската държава, а не санкционирал всички предприятия, задължени за нейното плащане.

⁽¹⁾ Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 58).

⁽²⁾ Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39).

⁽³⁾ Решение 2012/35/ОВППС на Съвета от 23 януари 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 19, стр. 22).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1).

Жалба, подадена на 13 юли 2015 г. от The National Iranian Gas Company срещу решение,
постановено от Общия съд (първи състав) на 29 април 2015 г. по дело T-9/13, The National Iranian
Gas Company/Съвет

(Дело C-359/15 P)

(2015/C 294/58)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: The National Iranian Gas Company (представители: E. Rosenfeld и S. Perrotet, avocats)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението, постановено от първи състав на Общия съд на Европейския съюз по дело T-9/13, съобщено на жалбоподателя на 5 май 2015 г., с което Общият съд е отхвърлил жалбата за отмяна, подадена от дружество National Iranian Gas Company по същото дело, и го е осъдил да заплати всички съдебни разноски,
- да уважи исканията на жалбоподателя в първоинстанционното производство,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски за производствата.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят сочи осем основания в подкрепа на жалбата си.

На първо място, жалбоподателят счита, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 82 от своето решение е констатирал, че Решение 2012/635⁽¹⁾ е било прието от Съвета на основание член 29 ДЕС, и — в точка 84 от своето решение — на тази основа е стигнал до извода, че за това решение не следва да се прилагат изискванията по член 215, параграф 2 ДФЕС. Общият съд също допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 90 от своето решение постановил, че Съветът има право да предвиди изпълнителни правомощия в съответствие с разпоредбите на член 291, параграф 2 ДФЕС. Освен това Съветът допуснал и друга грешка при прилагане на правото, като приел, че условията, предвидени за прилагането на член 291, параграф 1 ДФЕС, са изпълнени. Всъщност член 215 ДФЕС предвиждал единствената приложима процедура във връзка с ограничителните мерки. Следователно член 291, параграф 2 ДФЕС не можел да намери приложение, доколкото той се прилагал само за актове, изискващи мерки за изпълнение. Мерките за замразяване на финансови средства обаче по естеството си били изпълнителни мерки. Поради това те не могли да попаднат в материалното приложно поле на член 291, параграф 2 ДФЕС. Освен това условията за прилагане на член 291, параграф 2 ДФЕС не били изпълнени, тъй като в обжалваните решения Съветът не обосновал надлежно прилагането на тази процедура.

На второ място, жалбоподателят упреква Общия съд, че според него член 20, параграф 1, буква в) от Решение 2010/413⁽²⁾, изменено с Решение 2012/35⁽³⁾ и с Решение 2012/635, както и член 23, параграф 2, буква г) от Регламент № 267/2012⁽⁴⁾, не нарушавали принципите на правна сигурност и предвидимост, на пропорционалност, както и правото на собственост. Критерият за количественото и качествено значение, посочен в точка 61 от решението на Общия съд, не се съдържа в оспорените актове. Общият съд следователно го създал с откъслечни доводи с цел да потвърди обжалваните актове. Освен това самият критерий бил неясен, неточен и непропорционален. Следователно Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че вноската, от страна на жалбоподателя в производството по обжалване, към иранската държава представлява подкрепа по смисъла на обжалваните актове.

На трето място, жалбоподателят упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото в точки 116 и 117 от своето решение, като е постановил, че обжалваните актове са достатъчно мотивирани, въпреки че в точка 115 от същото решение Общият съд признал сам, че обжалваните актове не посочвали обхвата и по какъв начин била осигурявана подкрепата, в която е упрекнат жалбоподателят. Освен това жалбоподателят не бил в състояние при запознаване с обжалваните актове да разбере основанията, поради които е санкциониран, което доказвало недостатъчност на мотивите.

На четвърто място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 141 от своето решение приел, че липсата на преразглеждане на положението на жалбоподателя в определения срок не можела да доведе до незаконосъобразност на оставянето му в списъка със санкционирани образувания, въпреки че посоченото задължение било строго обективно.

На пето място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че обжалваните решения не накърняват основните права на жалбоподателя и не са непропорционални, въпреки че обжалваните решения били неясни и неточни. По подобен начин формулираният от Общия съд критерий за количественото и качествено значение бил произволен по същността си.

На шесто място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото в точки 163 и 164 от своето решение, като приел, че жалбоподателят подкрепял иранското правителство поради това, че правел задължителна вноска, а тя била просто данък и жалбоподателят се намирал в същото положение като обикновено данъчнозадължено лице.

На седмо място, Общият съд не констатирал, че Съветът е нарушил принципа на недопускане на дискриминация, като санкционирал жалбоподателя поради това, че правел вноски към иранската държава, а не санкционирал всички предприятия, задължени за нейното плащане.

На последно място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 159 от обжалваното съдебно решение извършил замяна на мотивите.

⁽¹⁾ Решение 2012/635/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 282, стр. 58).

⁽²⁾ Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39).

⁽³⁾ Решение 2012/35/ОВППС на Съвета от 23 януари 2012 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 19, стр. 22).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1).

Жалба, подадена на 15 юли 2015 г. от Френска република срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 30 април 2015 г. по дело T-259/13, Франция/Комисия

(Дело C-373/15 P)

(2015/C 294/59)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Френска република (представители: F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas и C. Candat)

Други страни в производството: Европейска комисия, Кралство Испания

Искания на жалбоподателя

— да се отмени частично Решение на Общия съд на Европейския съюз от 30 април 2015 г. по дело T-259/13, Франция/Комисия,

— да се произнесе окончателно по спора, като отмени Решение за изпълнение на Комисията № 2013/123/ЕС за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) ⁽¹⁾, в частта, в която изключва някои разходи, направени от Френската република по ос 2 от програмата за развитие на селските райони в Шестоъгълника през финансовите 2008 и 2009 години, или да върне делото на Общия съд, за да се произнесе по спора,

— да не се произнася по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си френското правителство посочва три основания срещу обжалваното решение.

С първото си основание френското правителство поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като не е повдигнал служебно правно основание, изведено от нарушението на съществени процесуални изисквания, тъй като Комисията не е приела решението си, предмет на спора, в разумен срок.

С второто си основание, повдигнато при условията на евентуалност, френското правителство поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че Комисията не е нарушила членове 10 и 14 от Регламент (ЕО) № 1975/2006 на Комисията от 7 декември 2006 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони⁽²⁾ (наричан по-нататък „Регламент 1975/2006“) като е задължила френските власти да извършат преброяване на животните при проверките на място, направени във връзка с мерки за помощ „Компенсаторни обезщетения за неблагоприятни природни условия“ (Indemnités compensatoires des handicaps naturels — ICHN).

С третото си основание, повдигнато при условията на последваща евентуалност, френското правителство поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че инспекциите на място, направени в рамките на управлението на идентификацията на едрия рогат добитък или на премиите за овце, не представляват проверки на място съгласно членове 12 и следващите от Регламент 1975/2006.

Следователно обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено в частта, в която отхвърля първото основание за отмяна, повдигнато от френското правителство срещу спорното решение на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ L 67, стр. 20.

⁽²⁾ ОВ L 368, стр. 74; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 80, стр. 92.

ОБЩ СЪД

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — *Stahlwerk Bous*/Комисия

(Дело T-172/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне — Жалба за отмяна — Искане за изменение на исканията — Липса на нови обстоятелства — Недопустимост)

(2015/С 294/60)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Stahlwerk Bous GmbH (Бос, Германия) (представители: Н. Höfler, С. Kahle и V. Winkler, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: Т. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от С. Renner, адвокат)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Надзорен орган на ЕАСТ (представители: X. Lewis, М. Schneider, М. Moustakali и С. Perrin)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN)).

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Отхвърля като недопустимо искането за изменение на исканията на настоящата жалба, така че да обхващат Решение С (2014) 8786 окончателен на Комисията от 25 ноември 2014 година относно държавна помощ SA. 33995 (2013/С) (ex 2013/NN), предоставена от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители.
- 3) Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване на Flachglas Torgau GmbH и Saint-Gobain Isover G+H AG, на Kronotex GmbH & Co. KG и Kronopol GmbH, на Bayer MaterialScience AG, на Sabic Polyolefine GmbH, на Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH и Ineos Vinyls Deutschland GmbH, както и на Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG и Wacker Chemie AG.
- 4) Stahlwerk Bous GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия, включително тези, свързани с обезпечителното производство.
- 5) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — WeserWind/Комисия(Дело T-173/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/С 294/61)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte (Бремерхафен, Германия) (представители: Н. Höfler, С. Kahle и V. Winkler, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: Т. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от С. Renner, адвокат)

Страна, встъпила в подкрепа на ответника: Надзорен орган на ЕАСТ (представители: първоначално Х. Lewis, М. Schneider и А. Steinarsdóttir, впоследствие Х. Lewis, М. Schneider, М. Moustakali и С. Perrin)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN)).

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване на Flachglas Torgau GmbH и Saint-Gobain Isover G+H AG, на Kronotex GmbH & Co. KG и Kronoply GmbH, на Bayer MaterialScience AG, на Sabic Polyolefine GmbH, на Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH на Ineos Vinyls Deutschland GmbH, както и на Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG и Wacker Chemie AG.
- 3) WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte понасят направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски на Комисията, включително разноските, свързани с обезпечителното производство.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Dieckerhoff Guss/Комисия(Дело T-174/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, приети от Германия в полза на електроенергията, произведена от възобновяеми източници, и на енергоемките предприятия — Решение за започване на процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/С 294/62)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Dieckerhoff Guss GmbH (Гевелсберг, Германия) (представители: Н. Höfler, С. Kahle и V. Winkler, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: Т. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от С. Renner, адвокат)

Встъпила страна в подкрепа на отговорника: Надзорен орган на ЕАСТ (представители: първоначално Х. Lewis, М. Schneider и J. Kaasin, впоследствие Х. Lewis, М. Schneider, М. Moustakali и С. Perrin)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 г. за откриване на процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС по повод на мерките, въведени от Федерална република Германия в полза на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (държавна помощ SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN))

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване, подадени от Flachglas Torgau GmbH и Saint-Gobain Isover G+H AG, Kronotex GmbH & Co. KG и Kronoply GmbH, Bayer MaterialScience AG, Sabic Polyolefine GmbH, Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH и Ineos Vinyls Deutschland GmbH, кармо и от Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG и Wacker Chemie AG.
- 3) Dieckerhoff Guss GmbH понася направените от него съдебни разноски и тези на Европейската комисия, включително разноските по обезпечителното производство.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Walter Hundhausen/Комисия

(Дело T-175/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/C 294/63)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Walter Hundhausen GmbH (Шверте, Германия) (представители: Н. Höfler, С. Kahle и V. Winkler, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: Т. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от С. Renner, адвокат)

Встъпила страна в подкрепа на отговорника: Надзорен орган на ЕАСТ (представители: първоначално Х. Lewis, М. Schneider и G. Mathisen, впоследствие Х. Lewis, М. Schneider, М. Moustakali и С. Perrin)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN))

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбите за възстановяване, подадени от Flachglas Torgau GmbH и Saint-Gobain Isover G+H AG, от Kronotex GmbH & Co. KG и Kronoply GmbH, от Bayer MaterialScience AG, от Sabic Polyolefine GmbH, от Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH и Ineos Vinyls Deutschland GmbH, както и от Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG и Wacker Chemie AG.
- 3) Walter Hundhausen GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и разноските, направени от Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Georgsmarienhütte/Комисия

(Дело T-176/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне — Жалба за отмяна — Искане за изменение на исканията — Липса на нови обстоятелства — Недопустимост)

(2015/C 294/64)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Georgsmarienhütte GmbH (Георгмариенхюте, Германия) (представители: Н. Höfler, С. Kahle и V. Winkler, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: Т. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от С. Renner, адвокат)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Надзорен орган на ЕАСТ (представители: първоначално X. Lewis, M. Schneider и С. Howdle, впоследствие X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali и С. Perrin)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN))

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Отхвърля като недопустимо искането за изменение на исканията на настоящата жалба, така че да обхващат Решение С (2014) 8786 окончателен на Комисията от 25 ноември 2014 година относно държавна помощ SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN), предоставена от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители.

- 3) Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване на Flachglas Torgau GmbH и Saint-Gobain Isover G+H AG, на Kronotex GmbH & Co. KG и Kronoply GmbH, на Bayer MaterialScience AG, на Sabic Polyolefine GmbH, на Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH и Ineos Vinyls Deutschland GmbH, както и на Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG и Wacker Chemie AG.
- 4) Georgsmarienhütte GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия, включително тези, свързани с обезпечителното производство.
- 5) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Harz Guss Sorge/Комисия

(Дело T-177/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне — Жалба за отмяна — Искане за изменение на исканията — Липса на нови обстоятелства — Недопустимост)

(2015/С 294/65)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Harz Guss Sorge GmbH (Цорге, Германия) (представители: H. Höfler, C. Kahle и V. Winkler, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от C. Renner, адвокат)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Надзорен орган на ЕАСТ (представители: първоначално X. Lewis, M. Schneider и A. Steinarsdóttir, впоследствие X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali и C. Perrin)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN))

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Отхвърля като недопустимо искането за изменение на исканията на настоящата жалба, така че да обхващат Решение С (2014) 8786 окончателен на Комисията от 25 ноември 2014 година относно държавна помощ SA. 33995 (2013/С) (ex 2013/NN), предоставена от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители.

- 3) Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване на Flachglas Torgau GmbH и Saint-Gobain Isover G+H AG, на Kronotex GmbH & Co. KG и Kronoply GmbH, на Bayer MaterialScience AG, на Sabic Polyolefine GmbH, на Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH и Ineos Vinyls Deutschland GmbH, както и на Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG и Wacker Chemie AG.
- 4) Harz Guss Zorge GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.
- 5) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss/Комисия

(Дело T-178/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/C 294/66)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH (Мюлхайм-на-Рур, Германия) (представители: H. Höfler, C. Kahle и V. Winkler, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Maxian Rusche и R. Suaer, подпомагани от C. Renner, адвокат)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Надзорен орган на ЕАСТ (представители: първоначално X. Lewis, M. Schneider и J. Kaasin, впоследствие X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali и C. Perrin)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN))

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване на Flachglas Torgau GmbH и Saint-Gobain Isover G+H AG, на Kronotex GmbH & Co. KG и Kronoply GmbH, на Bayer MaterialScience AG, на Sabic Polyolefine GmbH, на Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH и Ineos Vinyls Deutschland GmbH, както и на Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG и Wacker Chemie AG.

- 3) *Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH* понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия, включително тези, свързани с обезпечителното производство.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — *Schmiedewerke Gröditz*/Комисия

(Дело T-179/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/С 294/67)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: *Schmiedewerke Gröditz GmbH* (Грьодиц, Германия) (представители: Н. Höfler, С. Kahle и V. Winkler, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: Т. Maxian Rusche и R. Sauer, както и С. Renner, адвокат)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Надзорен орган на ЕАСТ (представители: първоначално X. Lewis, M. Schneider и G. Mathisen, впоследствие X. Lewis, M. Schneider, M. Moustakali и С. Perrin)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN))

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване на *Flachglas Torgau GmbH* и *Saint-Gobain Isover G+H AG*, на *Kronotex GmbH & Co. KG* и *Kronoply GmbH*, на *Bayer MaterialScience AG*, на *Sabic Polyolefine GmbH*, на *Ineos Manufacturing Deutschland GmbH*, *Ineos Phenol GmbH* и *Ineos Vinyls Deutschland GmbH*, както и на *Advansa GmbH*, *Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH*, *Aurubis AG*, *CBW Chemie GmbH*, *CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG*, *Clariant Produkte (Deutschland) GmbH*, *Dralon GmbH*, *Hahl Filaments GmbH*, *Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen*, *Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter*, *Nabaltec AG*, *Siltronic AG* и *Wacker Chemie AG*.
- 3) *Schmiedewerke Gröditz GmbH* понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия, включително тези, свързани с обезпечителното производство.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Schmiedag/Комисия(Дело T-183/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне — Жалба за отмяна — Искане за изменение на исканията — Липса на нови обстоятелства — Недопустимост)

(2015/С 294/68)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Schmiedag GmbH (Хаген, Германия) (представители: Н. Höfler, С. Kahle и V. Winkler, адвокати)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: Т. Maxian Rusche и R. Sauer)

Встъпила страна в подкрепа на отивннкa: Надзорен орган на ЕАСТ (представители: първоначално Х. Lewis, М. Schneider и С. Howdle, впоследствие Х. Lewis, М. Schneider, М. Moustakali и С. Perrin)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN))

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Отхвърля като недопустимо искането за изменение на исканията на настоящата жалба, така че да обхващат Решение С (2014) 8786 окончателен на Комисията от 25 ноември 2014 година относно държавна помощ SA. 33995 (2013/С) (ex 2013/NN), предоставена от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители.
- 3) Липсва основание за произнасяне по молбите за встъпване на Flachglas Torgau GmbH и Saint-Gobain Isover G+H AG, на Kronotex GmbH & Co. KG и Kronoply GmbH, на Bayer MaterialScience AG, на Sabic Polyolefine GmbH, на Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH и Ineos Vinyls Deutschland GmbH, както и на Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG и Wacker Chemie AG.
- 4) Schmiedag GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия, включително тези, свързани с обезпечителното производство.
- 5) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 12.5.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Deutsche Edelstahlwerke/Комисия(Дело T-230/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/С 294/69)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Витен, Германия) (представители: S. Altenschmidt и H. Janssen, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: Т. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от А. Luke и С. Maurer, адвокати)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN).

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за възстановяване на Надзорния орган на ЕАСТ.
- 3) *Deutsche Edelstahlwerke GmbH* понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — ArcelorMittal Hamburg и др./Комисия

(Дело T-235/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/C 294/70)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Хамбург, Германия); ArcelorMittal Bremen GmbH, правопреемник на Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Бремен, Германия); ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Дуисбург, Германия) и ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Дуисбург) (представители: Н. Janssen и G.-R. Engel, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: Т. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от А. Luke и С. Maurer, адвокати)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Надзорния орган на ЕАСТ.
- 3) ArcelorMittal Hamburg GmbH, ArcelorMittal Bremen GmbH, ArcelorMittal Hochfeld GmbH и ArcelorMittal Ruhrort GmbH понасят направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Kronotex и Kronorly/Комисия

(Дело T-236/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/C 294/71)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Kronotex GmbH & Co. KG (Хайлигенграбе, Германия) и Kronorly GmbH (Хайлигенграбе, Германия)
(представители: H. Janssen и G.-R. Engel, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от A. Luke и C. Maurer, адвокати)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN))

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Надзорния орган на ЕАСТ.

- 3) Kronetex GmbH & Co. KG и Kronoply GmbH понасят направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Steinbeis Papier/Комисия

(Дело T-237/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/С 294/72)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Steinbeis Papier GmbH (Глюкшат, Германия) (представители: H. Janssen и G.-R. Engel, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от A. Luke и C. Maurer, адвокати)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN))

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Надзорния орган на ЕАСТ.
- 3) Steinbeis Papier GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Schumacher Packaging/Комисия

(Дело T-265/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/С 294/73)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Schumacher Packaging GmbH (Шварценберг, Германия) (представители: H. Janssen и G.-R. Engel, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: Т. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от А. Luke и С. Maurer, адвокати)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN))

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за възстановяване на Надзорния орган на ЕАСТ.
- 3) *Schumacher Packaging GmbH* понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Grupa Azoty ATТ Polymers/Комисия

(Дело T-270/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/C 294/74)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Grupa Azoty ATТ Polymers GmbH (Губен, Германия) (представители: Н. Janssen и S. Kobes, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия (представители: Т. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от А. Luke и С. Maurer, адвокати)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN))

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Надзорния орган на ЕАСТ.
- 3) Група Azoty АТТ Polymers GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — P-D Glasseiden и др./Комисия

(Дело T-272/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/С 294/75)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: P-D Glasseiden GmbH Oschatz (Ошац, Германия); P-D Interglas Technologies GmbH (Ербах, Германия); P-D Industriegesellschaft mbH (Вилсдруф, Германия) и Glashütte Freital GmbH (Фрайтал, Германия) (представители: Н. Janssen и G.-R. Engel, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от А. Luke и С. Maurer, адвокати)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN)).

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Надзорния орган на ЕАСТ.
- 3) P-D Glasseiden GmbH Oschatz, P-D Interglas Technologies GmbH, P-D Industriegesellschaft mbH и Glashütte Freital GmbH понасят направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Drahtwerk St. Ingbert и др./Комисия(Дело T-275/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, приети от Германия в полза на електроенергията, произведена от възобновяеми източници, и на енергоемките предприятия — Решение за започване на процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/C 294/76)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Drahtwerk St. Ingbert GmbH (Санкт Ингберт, Германия) DWK Drahtwerk Köln GmbH (Кьолн, Германия), Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Фьолклинген, Германия), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Дилинген, Германия), Stahlguss Saar GmbH (Санкт Ингберт) и Zentralkokerei Saar GmbH (Дилинген) (представители: S. Altenschmidt и H. Janssen, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от A. Luke и C. Maurer, avocats)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 г. за откриване на процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС по повод на мерките, въведени от Федерална република Германия в полза на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (държавна помощ SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN))

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване, подадена от Надзорния орган на ЕАСТ.
- 3) Drahtwerk St. Ingbert GmbH, DWK Drahtwerk Köln GmbH, Kalksteingrube Auersmacher GmbH, Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH, Stahlguss Saar GmbH и Zentralkokerei Saar GmbH понасят направените от тях съдебни разноски и тези на Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Flachglas Torgau и др./Комисия(Дело T-276/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/C 294/77)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Flachglas Torgau GmbH (Торгау, Германия), Saint-Gobain Isover G+H AG (Лудвигсхафен-на-Рейн, Германия) и Saint-Gobain Oberland AG (Бад Вурцах, Германия) (представители: S. Altenschmidt и H. Janssen, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: T. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от A. Luke и C. Maurer, адвокати)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за възстановяване на Надзорния орган на ЕАСТ.
- 3) Flachglas Torgau GmbH, Saint-Gobain Isover G+H AG и Saint-Gobain Oberland AG понасят направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Ineos Manufacturing Deutschland и др./Комисия

(Дело T-280/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/C 294/78)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Ineos Manufacturing Deutschland GmbH (Кьолн, Германия), Ineos Phenol GmbH (Гладбек, Германия) и Ineos Vinyls Deutschland GmbH (Вилхелмсхаузен, Германия) (представители: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen и T. Woltering, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от C. von Donat и G. Quandt, адвокати)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Надзорния орган на ЕАСТ.
- 3) Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH и Ineos Vinyls Deutschland GmbH понасят направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Fels-Werke/Комисия

(Дело T-281/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/C 294/79)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Fels-Werke GmbH (Гослар, Германия) (представители: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen и T. Woltering, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от C. von Donat и G. Quardt, адвокати)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)).

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Надзорния орган на ЕАСТ.
- 3) Fels-Werke GmbH понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Bayer MaterialScience/Комисия(Дело T-282/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/С 294/80)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Bayer MaterialScience AG (Лeverкузен, Германия) (представители: С. Arhold, L. Petersen, F.-A. Wesche, N. Wimmer, и T. Woltering, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: Т. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от С. von Donat и G. Quardt, адвокати)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/С) (ex 2013/NN)).

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за възстановяване на Надзорния орган на ЕАСТ.
- 3) Bayer MaterialScience AG понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Advansa и др./Комисия(Дело T-283/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/С 294/81)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Advansa GmbH (Хам, Германия) Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH (Ибенбюрен, Германия), Aurubis AG (Хамбург, Германия), SABW GmbH (Герстхофен, Германия), CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen (Битерфелд-Волфен, Германия), CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG (Битерфелд-Волфен), Clariant Produkte (Deutschland) GmbH (Франкфурт на Майн, Германия), Dow Olefinverbund GmbH (Шкопау, Германия), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Щаде, Германия), Dralon GmbH (Дормаген, Германия), Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG (Ноймюнстер, Германия), Hahl Filaments GmbH (Мундеркинген, Германия), ISP Marl GmbH (Марл, Германия), Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen (Зулцбах, Германия), Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter (Зулцбах), Nabaltec AG (Швандорф, Германия), Siltronic AG (Мюнхен, Германия), Trevira GmbH (Бобинген, Германия), Wacker Chemie AG (Мюнхен, Германия) и Westfalen Industriegase GmbH (Мюнстер, Германия) (представители: С. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen и T. Woltering, адвокати)

Отговорник: Европейска комисия (представители: T. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от C. von Donat и G. Quardt, адвокати)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN).

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Надзорния орган на ЕАСТ.
- 3) *Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, Cabot GmbH, CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dow Olefinverbund GmbH, Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dralon GmbH, Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG, Hahl Filaments GmbH, ISP Marl GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG, Trevira GmbH, Wacker Chemie AG и Westfalen Industriegase GmbH* понасят направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Определение на Общия съд от 9 юни 2015 г. — Vinnolit/Комисия

(Дело T-318/14) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Мерки, взети от Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките предприятия — Решение за откриване на предвидената в член 108, параграф 2 ДФЕС процедура — Приемане на окончателното решение след подаването на жалбата — Липса на основание за произнасяне)

(2015/C 294/82)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Vinnolit GmbH & Co. KG (Исманинг, Германия) (представител: M. Geipel, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия (представители: T. Maxian Rusche и R. Sauer, подпомагани от H. Wollmann, адвокат)

Предмет

Жалба за частична отмяна на Решение С (2013) 4424 окончателен на Комисията от 18 декември 2013 година за откриване на процедурата по член 108, параграф 2 ДФЕС във връзка с мерките, прилагани от Федерална република Германия в подкрепа на електроенергията от възобновяеми източници и на енергоемките потребители (Държавна помощ SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN).

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по настоящата жалба.
- 2) Липсва основание за произнасяне по молбата за встъпване на Надзорния орган на ЕАСТ.
- 3) Vinnolit GmbH & Co. KG понася направените от него съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейската комисия.
- 4) Надзорният орган на ЕАСТ понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 223, 14.7.2014 г.

Иск, предявен на 1 април 2015 г. — Brinkmann (Steel Trading) и др./Комисия и ЕЦБ

(Дело T-161/15)

(2015/С 294/83)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: Brinkmann (Steel Trading) Ltd (Лондон, Обединеното кралство); Dalmar investments Ltd (Тортола, Британски Вирджински острови); Darlows Consultants Ltd (Насау, Бахамски острови); Forestborne Ltd (Тортола); International Corporate Management Company SA (Люксембург, Люксембург); Kraxis Investments Ltd (Никозия, Кипър); Magnamox Management Ltd (Никозия); Megamatic Technologies Ltd (Никозия); Windward Yachting Ltd (Слиема, Малта); Chupit Ltd (Никозия); Coburg Investments (Overseas) Ltd (Никозия); First Trade International Ltd (Тортола); Fitinvest Ltd (Лимасол, Кипър); Halman Consultants (Overseas) Ltd (Тортола); Lintan Investments Ltd (Ларнака, Кипър); Minnesota Trading Ltd (Никозия); Protoconsult Ltd (Никозия); Transcoal Trading Ltd (Никозия) и Veft Management Ltd (Никозия) (представител: R. Nowinski, Barrister)

Ответници: Европейска комисия и Европейска централна банка

Искания на ищците

Ищците искат от Общия съд:

- да осъди Европейския съюз да поправи всички претърпени от ищците вреди, резултат от приемането и прилагането на Меморандума за разбирателство относно специфичните условия на икономическата политика, в размерите, посочени в исковата молба или в размери, каквито Общият съд прецени, че се дължат на ищците,
- да осъди Европейския съюз да заплати съдебните разноски, направени във връзка с предявяването на този иск.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищците излагат три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на член 18 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 21, втора алинея от Хартата на основните права, тъй като Комисията и ЕЦБ постъпили незаконосъобразно, дискриминирайки Кипър и по този начин дискриминирали вложителите в кипърските банки.
2. Второто правно основание се основава на твърдението, че Комисията и ЕЦБ постъпили незаконосъобразно като нарушили правото на вложителите на защита на собствеността, гарантирано от Хартата на основните права, и

3. Третото правно основание е изведено от нарушението на член 5, параграф 4 от Договора за Европейския съюз, тъй като Комисията и ЕЦБ постъпили незаконосъобразно, нарушавайки принципа на пропорционалност при приемането на Меморандума за разбирателство относно специфичните условия на икономическата политика, договорен от Комисията и ЕЦБ под ръководството на Европейския механизъм за стабилност.

Жалба, подадена на 19 май 2015 г. — Almaz-Antey/Съвет

(Дело T-255/15)

(2015/C 294/84)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ОАО Concern PVO Almaz-Antey (Москва, Русия) (представители: С. Stumpf и А. Naak, адвокати)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2015/432 на Съвета от 13 март 2015 година за изменение на Решение 2014/145/ОВППС относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 70, 2015 г., стр. 47) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/427 на съвета от 13 март 2015 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 70, 2015 г., стр. 1), в частта, в която тези мерки се прилагат спрямо жалбоподателя,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от твърдението, че Съветът не е изложил подходящи и достатъчни мотиви за включването на жалбоподателя в списъците на лицата, образуванията или органите, които подлежат на ограничителни мерки предвид положението в Украйна.
2. Второто правно основание е изведено от твърдението, че Съветът е допуснал явна грешка в преценката, като е счел, че всички критерии за включване в списъците с ограничителни мерки са налице по отношение на жалбоподателя.
3. Третото правно основание е изведено от твърдението, че решението на ответника нарушава принципа на пропорционалност.
4. Четвъртото правно основание е изведено от твърдението, че цялата обосновка на ответника не отговаря на изискванията за прилагането на ограничителни мерки.
5. Петото правно основание е изведено от твърдението, че Съветът необосновано и непропорционално е нарушил основните права на жалбоподателя, включително правото му на защита и на ефективен съдебен контрол.

Жалба, подадена на 22 май 2015 г. — Киселев/Съвет

(Дело T-262/15)

(2015/C 294/85)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Дмитри Константинович Киселев (Королев, Русия) (представители: T. Otty и B. Kennelly, Barristers, и J. Linneker, Solicitor)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2015/432 на Съвета от 13 март 2015 година за изменение на Решение 2014/145/ОВППС относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/427 на Съвета от 13 март 2015 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна, доколкото те се прилагат спрямо жалбоподателя;
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага шест правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от явна грешка в преценката, че жалбоподателят отговаря на критерия за вписване по член 1, параграф 1 от решението (изменено) и член 2, параграф 1 от регламента (изменен).
  - Жалбоподателят изтъква, че за да се осигури спазване на член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 10 от Европейската конвенция за защита правата на човека, критериите за вписване в решението и регламента трябва да се тълкуват в съответствие с правото на свобода на изразяване. Според жалбоподателя критерият, че дадено лице „активно поддържа“ руската правителствена политика във връзка с Украйна, задължително изисква това лице да има висока степен на влияние върху съответната политика, а не просто да изразява виждане в журналистически контекст. Както жалбоподателят твърди, той е само журналист и директор на медийна компания и следователно не притежава необходимото влияние или конкретно въздействие, а и отговорност, за положението в Украйна. В действителност жалбоподателят никога не е изразявал подкрепа за „разполагането на руски сили в Украйна“, както твърди Съветът.
2. Второто правно основание е изведено от нарушение на свободата на изразяване.
  - Според жалбоподателя ограничителните мерки са наказание срещу него заради политическите му възгледи, които той е изразявал като журналист и коментатор. Те също така ограничават възможността му да упражнява правото си на свобода на изразяване, както и дейността на новинарската агенция „Россия сегодня“, която той ръководи. Според жалбоподателя простият факт, че Съветът възразява срещу съдържанието на някои от репортажите на жалбоподателя не може да обоснове ограничения. В допълнение, липсват доказателства, че той е подстрекавал към насилие или е извършил каквото и да е, така че ограничаването на правото му на свобода на изразяване да бъде оправдано.

3. Третото правно основание е изведено от нарушение на правото на жалбоподателя на защита и от правото на ефективна съдебна защита.
  - Жалбоподателят изтъква, че не са му били представени „сериозни и убедителни доказателства“ или „конкретни доказателства и сведения“ в подкрепа на хипотеза, която би могла да обоснове ограничителните мерки спрямо него. Жалбоподателят твърди, че „доказателствата“ на Съвета са му били представени (и то частично) едва след вписването му.
4. Четвъртото правно основание е изведено от липса на достатъчно изложени мотиви за вписването на жалбоподателя.
  - Според жалбоподателя посоченият мотив е изключително неясен и не идентифицира действителната и конкретна причина за налагане на ограничителните мерки спрямо него.
5. Петото правно основание, при условията на евентуалност, е изведено от позоваването на Съвета на незаконосъобразна мярка (доколкото критерият за вписване позволява нарушаване на правото на жалбоподателя на свобода на изразяване).
  - Жалбоподателят изтъква, че ако противно на първото му оплакване, критерият трябваше да се тълкува така, че да позволи вписването на извършващи медийна дейност физически лица просто поради изразяването на политическите им възгледи, укорими според Съвета, критерият за вписване би бил лишен от надлежно правно основание и/или би бил непропорционален на целите на решението и регламента.
6. Шестото правно основание е изведено от нарушаване на Споразумението за партньорство и сътрудничество между ЕС и Русия.
  - Жалбоподателят изтъква, че не е бил направен опит за обосноваване на нарушенията на член 52 от Споразумението за партньорство и сътрудничество между ЕС и Русия, извършени чрез ограничаване на свободното движение на финансовите средства на жалбоподателя (наред с други) и не е бил направен опит за ангажиране на Съвета за сътрудничество по силата на член 90.

Жалба, подадена на 29 май 2015 г. — Hmicho/Комисия

(Дело T-275/15)

(2015/C 294/86)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Samir Hmicho (Пул, Обединено кралство) (представители: V. Davies, Solicitor, и T. Eicke, QC)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение 2013/255/ОВППС на Съвета от 31 май 2013 г. относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 147, стр. 14), и/или Решение за изпълнение (ОВППС) 2015/383 на Съвета от 6 март 2015 година за изпълнение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 64, стр. 41), и/или Решение за изпълнение (ОВППС) 2015/784 на Съвета от 19 май 2015 година за прилагане на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 124, стр. 13), доколкото те се отнасят до жалбоподателя;
- да отмени Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета от 18 януари 2012 г. относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 16, стр. 1), и/или Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/375 от 6 март 2015 година за изпълнение на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 124, стр. 1), и/или Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/780 на Съвета от 19 май 2015 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 64, стр. 10), доколкото те се отнасят до жалбоподателя;

- да отмени решението на Съвета, съдържащо се в писмо от 20 май 2015 г., референтен № SGS15/06024, с което се потвърждава вписването на жалбоподателя и се „изменя информацията относно [жалбоподателя], посочена в решението и регламента за изпълнение;
- да осъди Европейския съюз да заплати обезщетение на жалбоподателя;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

С първото си основание жалбоподателят твърди липса на правно основание за налагането на ограничителни мерки срещу него и/или че е налице явна грешка в преценката, въз основа на това, че няма рационална връзка между него и лицата, към които са насочени ограничителните мерки, приети от Съюза, а именно тези, които са се възползвали от или са поддържали сирийския режим.

С второто си основание жалбоподателят твърди, че Решения 2013/255/ОВППС, 2015/383 и 2015/784 на Съвета, Регламенти № 36/2012, № 2015/375 и № 2015/780 на Съвета, и/или решението от 20 май 2015 г., нарушават неговите основни права, защитени от Хартата на основните права на ЕС и/или от Европейската конвенция за защита на правата на човека, включително правото на жалбоподателя на човешко достойнство, правото на добра администрация, включително правото му на защита, задължението за посочване на мотиви и правото да бъде считан за невинен до доказване на противното, правото на ефективно средство за защита и на справедлив процес, правото на зачитане на неговия личен и семеен живот, дома и кореспонденцията му, свободата на стопанска инициатива и правото му на собственост.

**Жалба, подадена на 1 юни 2015 г. от Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) срещу
решението, постановено на 18 март 2015 г. от Съда на публичната служба по дело F-51/14**

(Дело T-278/15 P)

(2015/C 294/87)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Европейска служба за външна дейност (ЕСВД) (представител: S. Marquardt и M. Silva)

Друга страна в производството: KL (Брюксел, Белгия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (трети състав) от 18 март 2015 г. по дело F-51/14,
- да уважи исканията, направени в първоинстанционното производство,
- да осъди ответника в производството по обжалване да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят изтъква шест основания, някои от които се отнасят до системата за атестиране, а други — до системата за повишаване.

— Относно системата за атестиране

1. Първото основание, изведено от нарушение на член 43 от Правилника за длъжностните лица, на правилата за разпределяне на тежестта за доказване, на забраната за произнасяне *ultra petita* и на правото на защита на жалбоподателя.
2. Второто основание е изведено от нарушение на пределите на съдебния контрол. Жалбоподателят изтъква, че в обжалваното решение нееднократно Съдът на публичната служба (наричан по-нататък „СПС“) излиза извън пределите на контрола от негова страна, и изглежда иска да наложи приемането на определена система за атестиране.
3. Третото основание е изведено от грешка в прилагане на правото по отношение на липсата на обективност на система за оценяване, в която не се използват цифрови оценки, и от нарушение на член 43 от Правилника на длъжностните лица.

— Относно системата за повишаване

4. Четвъртото основание е изведено от забраната за произнасяне *ultra petita* и на правото на защита на жалбоподателя.
5. Петото основание е изведено от нарушение на правилата в областта на разпределението на доказателствената тежест.
6. Шестото основание е изведено от грешка в прилагане на правото във връзка с нарушението от жалбоподателя на член 45 от Правилника за длъжностните лица.

Иск, предявен на 3 юни 2015 г. — Vakakis/Комисия

(Дело T-292/15)

(2015/C 294/88)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Атина, Гърция) (представители: В. O'Connor, Solicitor, S. Gubel и E. Bertolotto, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да осъди Комисията на основание член 340 ДФЕС да плати обезщетение на ищеца за всички вреди, които му е причинила със своето неправомерно поведение в хода на разглежданата процедура за възлагане на обществена поръчка, включително и:
  - разходите и съдебните разноски, свързани с участие в цялата процедура за възлагане на обществена поръчка,
  - разходите, свързани с оспорването на законосъобразността на процедурата за възлагане на обществената поръчка,
  - пропуснатите ползи,
  - пропуснатите възможности.
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът излага три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение от страна на Комисията на принципите на равно третиране, добра администрация и оправданите правни очаквания, записани в Регламент № 1605/2002 (наричан по-нататък „Финансовият регламент“) и в Практическо ръководство относно процедурите за обществени поръчки за външни дейности на ЕС (наричано по-нататък „PRAG“), като не е упражнила контрол върху процедурата по възлагане на обществена поръчка, като не е извършила бързо разследване във връзка с жалбата, подадена от Vakakis, и като не е предоставила пълна информация относно проверката по тази жалба.
2. Второто правно основание е изведено от вредата, причинена на ищеца в резултат от лошото управление на Комисията и от нейното решение да възложи договора на Agriconsulting.
3. Третото правно основание е изведено от вредата, която е причинена на ищеца от лошото управление на Комисията и от нарушението на основните принципи на равно третиране, добра администрация и оправдани правни очаквания, както и от нарушение на член 94 от Финансовия регламент и на точка 2.3.6. от PRAG.

Жалба, подадена на 5 юни 2015 г. — European Union Copper Task Force/Комисия

(Дело T-310/15)

(2015/C 294/89)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: European Union Copper Task Force (Есекс, Обединено кралство) (представители: C. Fernández Vicién и I. Moreno-Tapia Rivas, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/408 на Комисията от 11 март 2015 година за прилагането на член 80, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, и за установяване на списък на кандидати за замяна, доколкото той се прилага за медни съединения;
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е нарушение на правото на ЕС, доколкото Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/408 на Комисията от 11 март 2015 година за прилагането на член 80, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно пускането на пазара на продукти за растителна защита, и за установяване на списък на кандидати за замяна, са били приети на незаконно правно основание, а именно Регламент № 1107/2009 и по-специално на член 24 и приложение II, точка 4 от него.
  - Жалбоподателят изтъква, че съгласно научните доказателства критериите за определяне на устойчивост, биоакмулиране и токсичност (критериите „УБТ“) и особено на устойчивостта, не са подходящи за медта.

- Освен това според жалбоподателя прилагането на критериите „УБТ“ спрямо неорганични вещества е несъвместимо с други правни разпоредби, въведени във връзка с регламентирането на химическите вещества.
  - Най-сетне, както твърди жалбоподателят, що се отнася до кандидатите за замяна, прилагането на критериите „УБТ“ спрямо медните съединения надхвърля стриктно необходимото за постигане на целите на Регламент № 1107/2009, и Регламент № 1107/2009 съдържа погрешно тълкуване на принципа на предпазливостта.
2. Второто основание, при условията на евентуалност, е нарушение на принципа на пропорционалност чрез включването на медните съединения в приложното поле на Регламент за изпълнение № 2015/408.

Жалба, подадена на 11 юни 2015 г. — Република Полша/Комисия

(Дело T-316/15)

(2015/C 294/90)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Република Полша (представител: В. Мајсцзупа)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 31 март 2015 г. (нотифицирано под номер C[2015] 2230) за отказ за финансово участие на Европейския фонд за регионално развитие в големия проект „Развитие на иновативни услуги в общия център за услуги на IBM във Вроцлав“ като част от оперативна програма „Иновативна икономика“, която е част от структурната помощ в рамките на цел „Сближаване в Полша“,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първо основание: Комисията е изтъквала погрешно член 3, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 1080/2006⁽¹⁾, като е приела, че инвестициите за изграждане на общи центрове за услуги, по-специално наемането на специалисти в областта на информационните технологии за създаване на иновативни услуги, не представляват „продуктивни инвестиции за създаване и запазване на трайната заетост“ по смисъла на тази разпоредба и поради това не могат да бъдат съфинансирани със средства от Европейския фонд за регионално развитие.
2. Второ основание: Комисията е изтъквала погрешно изискванията за разрешаване на съфинансирането със средства на Европейския фонд за регионално развитие, като е приела, че могат да бъдат съфинансирани само инвестиции, които имат „изключителен иновативен потенциал“, както и е оценила погрешно проекта, като е приела, че поради липса на иновативност той не гарантира съответствие с приоритетната ос на четвъртата оперативна програма „Иновативна икономика“.

3. Трето основание: Комисията е преценила погрешно проекта, като е установила, че разрешението за публично финансиране не е мотивирано, както и е изтъкувала погрешно изискванията за предоставяне на разрешение за съфинансиране от Европейския фонд за регионално развитие, като е приела, че изплащането на дивиденди при предвидените в проекта условия противоречи на разрешението за съфинансиране.
4. Четвърто основание: Нарушение на принципа на лоялно сътрудничество и на член 41, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1083/2006 поради съществено надхвърляне на срока за проверка на проекта, поради извършена в хода на тази проверка промяна на мнението относно възможността за финансиране на инвестиции в сектора на услугите и поради неотчитане на обясненията на полските власти относно иновативността на проекта.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1080/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година относно Европейския фонд за регионално развитие и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1783/1999 (ОВ L 210, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 236).

Жалба, подадена на 16 юни 2015 г. — Ocean Capital Administration а.О./Съвет

(Дело T-332/15)

(2015/C 294/91)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ocean Capital Administration GmbH (Хамбург, Германия), First Ocean Administration GmbH (Хамбург), First Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Second Ocean Administration GmbH (Хамбург), Second Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Third Ocean Administration GmbH (Хамбург), Third Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Fourth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Fifth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Sixth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Seventh Ocean Administration GmbH (Хамбург), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Eighth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Ninth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Tenth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg), Eleventh Ocean Administration GmbH (Хамбург), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Twelfth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Хамбург), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Хамбург), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Хамбург), IRISL Maritime Training Institute (Техеран, Иран), Kheibar Co. (Техеран), Kish Shipping Line Manning Co. (остров Киш, Иран) (представители: P. Moser, QC, E. Metcalfe, Barrister, и M. Taher, Solicitor)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да обяви за неприложимо Решение 2013/497/ОВППС на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС на Съвета и Регламент (ЕС) № 971/2013 на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 272, стр. 1), въз основа на възражението за незаконосъобразност;
- да отмени Решение (ОВППС) 2015/556 на Съвета от 7 април 2015 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС на Съвета (ОВ L 92, стр. 101) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/549 на Съвета от 7 април 2015 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 92, стр. 12), доколкото те се прилагат спрямо жалбоподателите;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разходи на жалбоподателите.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две правни основания.

1. Първото правно основание е за незаконосъобразност на основание член 277 ДФЕС, с искане за обявяване за неприложимо на Решение 2013/497/ОВППС на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС на Съвета и Регламент (ЕС) № 971/2013 на Съвета от 10 октомври 2013 година за изменение на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 272, стр. 1).

Жалбоподателите посочват, че приетите с посочените решение и регламент критерии, първо, страдат от липса на правилно правно основание, второ, липса на правилно фактическо основание, доколкото Общият съд е приел в решението си по дело T-489/10, *IRISL/Свет*, ECLI:EU:T:2013:453, че Islamic Republic of Iran Shipping Lines (наричано по-нататък „IRISL“) не е нарушило ограничителните мерки, наложени от Съвета за сигурност, трето, нарушение на правото на жалбоподателите на ефективни правни средства за защита и принципите *ne bis in idem* и *res judicata*, четвърто, дискриминира необосновано или непропорционално правни субекти поради това, че са притежавани или контролирани от IRISL, пето, нарушава правото на жалбоподателите на защита, шесто, нарушава необосновано или непропорционално други основни права на жалбоподателите, включително и правото им на собственост, свободата на стопанска инициатива и правото им на защита на доброто име и, седмо, представляват злоупотреба с власт от Съвета, доколкото той просто е наложил отново същите ограничителни мерки спрямо жалбоподателите, заобикаляйки задължителното решение на Общия съд.

2. Второто правно основание е искане за отмяна по силата на член 263 ДФЕС на Решение (ОВППС) 2015/556 на Съвета от 7 април 2015 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС на Съвета (ОВ L 92, стр. 101) и Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/549 на Съвета от 7 април 2015 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 267/2012 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 92, стр. 12), доколкото те се прилагат спрямо жалбоподателите.

Жалбоподателите изтъкват, че посочените решение и регламент страдат, първо, от липсата на правилно правно основание, второ, съдържат явни грешки в преценката, трето, липсва им достатъчно фактическо основание, четвърто, нарушават правото на жалбоподателя на защита и правото им да се запознаят с мотивите, пето, нарушават правото на жалбоподателите на ефективни средства за правна защита, принципа *ne bis in idem* и общия принцип на оправданите правни очаквания и, шесто, нарушават необосновано или непропорционално основни права на жалбоподателите, по-специално правото им на собственост и свободата на стопанска инициатива.

Жалба, подадена на 25 юни 2015 г. — Windrush Aka/СХВП — Dammers („The Specials“)

(Дело T-336/15)

(2015/C 294/92)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Windrush Aka LLP (Лондон, Обединено кралство) (представители: S. Malynicz, Barrister и S. Britton, Solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Jerry Dammers (Лондон, Обединено кралство)

Данни за производството пред СХВП

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Общността „The Specials“ — марка на Общността № 3 725 082

Производство пред СХВП: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на СХВП от 18 март 2015 г. по преписка R 1412/2014-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди СХВП да заплати своите съдебните разноски и тези на жалбоподателя.

Изложено основание

- Нарушение на член 15, параграф 1 и на член 15, параграф 2 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 29 юни 2015 г. — Bach Flower Remedies/СХВП — Durapharma (RESCUE)

(Дело T-337/15)

(2015/С 294/93)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Bach Flower Remedies Ltd (Уимбълдън, Обединено кралство) (представител: I. Fowler, Solicitor)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Durapharma ApS (Стенstrup, Дания)

Данни за производството пред СХВП

Притежател на спорната марка: жалбоподателят.

Спорна марка: словна марка на Общността „RESCUE“, регистрирана под № 6 473 755.

Производство пред СХВП: производство по обявяване на недействителност.

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на СХВП от 26 март 2015 г. по преписка R 2551/2013-1.

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски и, в случай че другата страна в производството пред апелативния състав встъпи в настоящото производство, и встъпилата страна.

Изложено основание

- Нарушение на член 52, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, букви б) и в) и член 7, параграф 3 от Регламент № 207/2009.
-

Жалба, подадена на 30 юни 2015 г. — CG/СХВП — Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER)

(Дело T-349/15)

(2015/С 294/94)

Език на жалбата: английски

Страни*Жалбоподател:* CG verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Германия) (представител: T. Körber, lawyer)*Ответник:* Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Perry Ellis International Group Holdings Limited (Nassau, Бахамас)**Данни за производството пред СХВП***Заявител:* Другата страна в производството пред апелативния състав*Спорна марка:* фигуративна марка в черно и бяло, съдържаща словните елементи „P PRO PLAYER“ — Заявка за регистрация № 10 889 764*Производство пред СХВП:* производство по възражение*Обжалвано решение:* решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 28 април 2015 г. по преписка R 2439/2014-4**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

— да отмени обжалваното решение.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 30 юни 2015 г. — Alrex Pharma/СХВП — Astex Pharmaceuticals (ASTEX)

(Дело T-355/15)

(2015/С 294/95)

Език на жалбата: английски

Страни*Жалбоподател:* Alrex Pharma SA (Медзовико-Вира, Швейцария) (представители: С. Vacchini и М. Mazzitelli, адвокати)*Ответник:* Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Astex Pharmaceuticals, Inc. (Плезънтън, Съединени американски щати)**Данни за производството пред СХВП***Заявител:* другата страна в производството пред апелативния състав.*Спорна марка:* словна марка на Общността „ASTEX“ — заявка за регистрация № 10 805 281.

Производство пред СХВП: производство по възражение.

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на СХВП от 28 април 2015 г. по преписка R 593/2014-2.

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди СХВП и другата страна в производството пред апелативния състав, ако встъпи, да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Жалба, подадена на 3 юли 2015 г. — Agrom Conseil/СХВП — Puig France (Roméo has a Gun by Romano Ricci)

(Дело T-358/15)

(2015/C 294/96)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Agrom Conseil (Париж, Франция) (представители: С. Herissay Ducamp и J. Blanchard, адвокати)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Puig France SAS (Париж, Франция)

Данни за производството пред СХВП

Жалбоподател: другата страна в производството пред апелативния състав.

Спорна марка: фигуративна марка на Общността със словните елементи „Roméo has a gun by Romano Ricci“ — заявка за регистрация на марка на Общността № 11 193 604.

Производство пред СХВП: производство по възражение.

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на СХВП от 26 март 2015 г. по преписка R 1020/2014-1.

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени частично обжалваното решение,
- да осъди СХВП да понесе съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 3 юли 2015 г. — Agrom Conseil/CXВП — Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci)

(Дело T-359/15)

(2015/C 294/97)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Agrom Conseil (Париж, Франция) (представители: С. Herissay Ducamp и J. Blanchard, адвокати)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Nina Ricci SARL (Париж, Франция)

Данни за производството пред CXВП

Жалбоподател: другата страна в производството пред апелативния състав.

Спорна марка: фигуративна марка на Общността със словните елементи „Roméo has a gun by Romano Ricci“ — заявка за регистрация на марка на Общността № 11 193 604.

Производство пред CXВП: производство по възражение.

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на CXВП от 13 април 2015 г. по преписка R 1021/2014-1.

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени частично обжалваното решение,
- да осъди CXВП да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и член 8, параграф 5 Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 3 юли 2015 г. — Choice/CXВП (Choice chocolate & ice cream)

(Дело T-361/15)

(2015/C 294/98)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Choice sp. z o.o. (Легница, Полша) (представител: Т. Mielke, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП)

Данни за производството пред СХВП

Спорна марка: фигуративна марка на Общността със словните елементи „Choice chocolate & ice cream“ — заявка за регистрация № 12 644 423

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на СХВП от 30 април 2015 г. по преписка R 2221/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да установи недействителността на обжалваното решение,
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, букви б) и в) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 1 юли 2015 г. — Lacamanda Group/СХВП — Woolley („HENLEY“)

(Дело T-362/15)

(2015/С 294/99)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: The Lacamanda Group Ltd (Манчестър, Обединено кралство) (представител: C. Scott, Barrister)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Nigel Woolley (Braceborough, Обединено кралство)

Данни за производството пред СХВП

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Общността „HENLEY“ — марка на Общността № 4 743 563

Производство пред СХВП: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 24 април 2015 г. по преписка R 2255/2012-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009;
  - нарушение на член 7, параграф 1, буква в) Регламент № 207/2009;
  - нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009.
-

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Жалба, подадена на 26 юни 2015 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-92/15)

(2015/C 294/100)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: L. Levi и A. Tumen, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна, от една страна, на решението за преразглеждане на степента на частична трайна инвалидност на жалбоподателя, и от друга страна, на решението с което частично е отхвърлена жалбата по административен ред на жалбоподателя и искане за поправка на имуществените и неимуществените вреди, които се твърди, че са претърпени.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението от 6 октомври 2014 г. в частта, в която се определя степента на частична трайна инвалидност на жалбоподателя в размер само на 68,5 %,
- да се отмени решението от 18 март 2015 г., с което частично е отхвърлена жалбата по административен ред на жалбоподателя от 13 януари 2015 г.,
- да бъде постановено поправка на имуществените вреди на жалбоподателя,
- да бъде постановено поправка на неимуществените вреди на жалбоподателя, оценени на 110 000 EUR,
- да бъде осъдена Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Жалба, подадена на 30 юни 2015 г. — ZZ/ЕСВД

(Дело F-94/15)

(2015/C 294/101)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Ответник: Европейска служба за външна дейност (ЕСВД)

Предмет на производството

Отмяна на решението, с което е отхвърлено оспорването от жалбоподателя на резултата от изборите за комитет по персонала на ЕСВД.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на органа по назначаването от 23 април 2015 г., с което са признати изборите за комитет по персонала на ЕСВД, резултатите от които са публикувани на 17 март 2015 г.,
- да бъде осъдена ЕСВД да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 1 юли 2015 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-95/15)

(2015/С 294/102)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: S. Orlandi и T. Martin, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на окончателното решение за прехвърляне на пенсионните права на жалбоподателя към пенсионната схема на Съюза, в което се прилагат новите общи разпоредби за изпълнение на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника от 3 март 2011 г.

Искания на жалбоподателя

- да се обяви за незаконен член 9 от общите разпоредби за изпълнение на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника;
- да се отмени решението от 6 ноември 2014 г., с което се потвърждава прехвърлянето на пенсионните права на жалбоподателя, придобити преди неговото постъпване на служба, в приложение на общите разпоредби за изпълнение на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника от 3 март 2011 г.;
- да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 1 юли 2015 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-96/15)

(2015/С 294/103)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на предложението за прехвърляне на пенсионните права на жалбоподателя към пенсионната схема на Съюза въз основа на новите общи разпоредби за прилагане на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника и искане ответникът да бъде осъден да заплати предварително едно евро за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял.

Искания на жалбоподателя

- Да се приеме, че член 9 от общите разпоредби за прилагане на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника от 15 юли 2011 г. е незаконосъобразен,
- да се отмени решението от 3 октомври 2014 г. за бонус за пенсионните права на жалбоподателя, придобити преди постъпването му на служба, при прехвърлянето им към пенсионната схема на институциите на Европейския съюз въз основа на общите разпоредби за прилагане на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника от 15 юли 2011 г.,
- при условията на евентуалност, да бъде осъдена Европейска комисия да заплати предварително едно евро за претърпените от жалбоподателя вреди,
- да бъде осъдена Европейска комисия да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 1 юли 2015 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-97/15)

(2015/C 294/104)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: ZZ ((представители: S. Orlandi и T. Martin, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на окончателното решение за прехвърляне на пенсионните права на жалбоподателя към пенсионната схема на Съюза, в което се прилагат новите общи разпоредби за изпълнение (ОРИ) на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника от 3 март 2011 г.

Искания на жалбоподателя

- да се обяви за незаконен член 9 от общите разпоредби за изпълнение на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника;
- да се отмени решението от 14 октомври 2014 г., с което се потвърждава прехвърлянето на пенсионните права на жалбоподателя, придобити преди неговото постъпване на служба, в приложение на общите разпоредби за изпълнение на член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника от 3 март 2011 г.;
- да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 3 юли 2015 г. — ZZ/Парламент

(Дело F-98/15)

(2015/C 294/105)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподател:* ZZ (представители: L. Levi и A. Tuмен, адвокати)*Ответник:* Европейски парламент**Предмет на производството**

Отмяната на решението от 18 юли 2014 г., което потвърждава функциите на жалбоподателя като началник на отдел, в частта му, в която не се предвижда признаване с обратна сила на статута на началник на отдел и отпускане с обратна сила на увеличението към основното възнаграждение, съответстващо на неговата длъжност (надбавка за заемане на управленска длъжност), и искане за обезщетение на твърдените претърпени имуществени и неимуществени вреди.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени член 2 от решението от 18 юли 2014 г., в частта му, с която се предвижда, че увеличението на основното възнаграждение, съответстващо на назначението на жалбоподателя като началник на отдел, се присъжда едва след период от девет месеца;
  - да се отмени решението от 20 март 2015 г., получено на 24 март 2015 г., с което се отхвърля административната жалба на жалбоподателя от 29 август 2014 г.;
  - да се поправят имуществените и финансовите вреди на жалбоподателя;
  - при всички случаи да се осъди Европейския парламент да заплати всички съдебни разноски.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG